

Giới thiệu Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, Tương lai, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyễn, Ngọt sủng, Hệ thống, Song khiết, Xuyên nhanh, Nữ cường, Ngược tra, 1v1....【1V1 song khiết】

Editor: Bách Lý Thiên Nhã

Bìa truyện: Design by Điểm Doãn (@YeYing23)

Nữ chính có cơ hội xuyên qua các thế giới thực hiện những nhiệm vụ được hệ thống yêu cầu làm một nữ phụ nghịch tập.

Khi nữ phụ nghịch tập xuất hiện lại khiến cho các nam chủ đi theo mình, bỏ lại nữ chủ cùng nam phụ thân sắc âm đạm.

Chấp hành giả thời không bộ môn nữ chủ Tịch Hoan, phụ trách xuyên qua các vị diện hoàn thành nhiệm vụ, bất luận là thế giới bình thường Mary Sue, hay là thế giới khủng bố yêu ma quỷ quái.

Cô tỏ vẻ: Ta chỉ nghĩ an an tĩnh tĩnh trang cái bức, an an tĩnh tĩnh xong cốt truyện.

Nhưng vì sao luôn có điều dân chọc ghẹo cô?

Mỗ tang thi vương: "Em gả cho anh, anh liền mạng theo bộ đội tang thi rồi xa thế giới nhân loại."

Tịch Hoan: "Thân là một cái nhan không, anh lớn lên..... làm tôi rất khó hạ đồ ăn."

Mỗ Minh Vương: "Ta vừa vặn thiếu một cái Minh Hậu."

Tịch Hoan nghiêm trang mà vỗ vỗ vai hắn: "Huynh đệ, người quỷ luyện là không có kết quả tốt."

Nữ chủ là tài xế già là gan cự phi, thường xuyên lái xe, nhưng cũng không vượt qua.

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Oán linh chi chú (1)

Tại vô tận giao thoa tung hoành trong vũ trụ có một cục quản lý nhiệm vụ tên là "thời không".

Cục quản lý có nhân vật chính bộ môn, vai phụ bộ môn, công lược bộ môn, nhiệm vụ của người bên trong những ngành này là sẽ xuyên qua các vị diện tiêu thuyết khác nhau, đóng các nhân vật khác nhau để hoàn thành tâm nguyện, tương đối, sau khi kết thúc những nhiệm vụ này, người thực hiện cũng sẽ đạt được thù lao tương ứng.

Mà Tịch Hoan, là một trong những người này.

.....

Cửa phòng điều khiển đồng thời mở ra, một cô gái vóc người cao gầy chậm rãi vươn tay của mình, đặt trên cạnh cửa máy cảm ứng.

Đình ——

【 Thân phận xác nhận, chấp hành giả 0027 nữ chủ bộ môn Tịch Hoan ——】

【 Vãn tay nghiệm chứng thông qua ——】

【 Nhiệm vụ đưa ra thành công ——】

【 Có tiếp tục nhiệm vụ hay không?】

—— Có.

.....

Một xe buýt cỡ trung dán số 146 xoay quanh trên đường núi chạy, trong xe có chừng mười tám chỗ ngồi, lúc này trên xe cũng chỉ có chín người ngồi

phân tán ra. Không biết bọn họ bởi vì nguyên nhân gì tụ tập trên chiếc xe này, gặp nhau có chút lạ lẫm, biết nhau sẽ ngẫu nhiên trò chuyện vài câu, không quen biết thì ai chơi theo ý người này.

Tất cả mọi người đều có vẻ mặt uể oải ỉu xìu, có lẽ do xe lái thật lâu, một đường xóc nảy, không cách nào nghỉ ngơi thật tốt, xe chạy được một đoạn thời gian, rất nhiều người đều buồn ngủ.

Mà lúc này một nữ sinh tóc ngắn hơi cuốn vị trí bên trên hàng thứ hai chậm rãi mở mắt ra.

【Chúc mừng ngài tiến vào nhiệm vụ vị diện, ngài sẽ thành nguyên nữ chủ bị nữ phụ nghịch tập】

Nam nữ chính vị diện: Tuyên Lâm, Tổng Luru Văn

Nhiệm vụ? (đã kích hoạt)】

Bởi vì nguyên nhân vừa tỉnh ngủ, cô có chút mờ mịt từng mắt nhìn, đợi hai mắt trở nên thanh minh, mới không lộ ra dấu vết quét mắt bên trong xe buýt hết thấy.

Tịch Hoan đi mỗi một vị diện đều có ký ức nguyên chủ, không có kịch bản nhiệm vụ, lần này cũng giống vậy.

Nguyên chủ tên là Trang Nguyệt, sinh viên năm 2 khoa nhiếp ảnh đại học C, hôm nay cuối tuần, cô được mời làm người mẫu chụp cho một tổ tuyên truyền, địa điểm là biệt thự cũ xưa một chỗ thiên du trên núi, nghe nói biệt thự từ thời kì dân quốc vẫn bảo tồn đến nay, nhưng không người nào dám đi phá dỡ, nguyên nhân không rõ.

Trên xe tổng cộng có chín người, ngoại trừ thợ quay phim cho Trang Nguyệt cùng thợ trang điểm Tưởng Mẫn Quyên, còn lại đều là người mẫu.

Vị trí Tịch Hoan ở bên phải hàng thứ hai, khoảng cách đến vị trí ghế lái rất gần, xe lái thật lâu, cô vốn muốn hỏi tài xế đại khái lúc nào có thể đến, nhưng vừa đi ra hai bước, cô liền dừng lại.

Tay lái đang chuyển, chân ga chỉ tiêu cũng đang động, nhưng vì cái gì.....

Trên ghế lái không ai!

Tịch Hoan đứng tại lối đi nhỏ, quay người nhìn thoáng qua người trên xe, đại bộ phận đều là trạng thái hôn mê, trên mặt chỉ có một nhọc bởi vì đường dài, không có biểu lộ dư thừa khác.

Cô bắt đầu hồi tưởng khi ở trên xe có thấy tài xế hay không, đáng sợ chính là ký ức đoạn này cực kì mơ hồ, cô nghĩ không ra.

Xe chạy chừng hai ba tiếng đồng hồ, trên xe vậy mà không ai phát hiện tài xế biến mất sao? Hay là, người tài xế này từ mới bắt đầu không tồn tại đi.

Tịch Hoan quay trở lại vị trí của mình ngồi xuống, cô không nói cho bất luận người nào về chuyện mình phát hiện, chiếc xe này không đến mục đích sẽ không ngừng, hiện tại cô nói cho mọi người, ngược lại sẽ khiến cho mọi người khủng hoảng, về sau cục diện càng không dễ khống chế.

Đại khái sau nửa giờ, xe buýt chậm rãi dừng sát ven đường, rốt cục đến nơi muốn đến.

Cửa xe buýt từ từ mở ra, mọi người nhao nhao xuống xe, nhìn không chớp mắt, giống như là lúc lên xe, ai cũng không phát hiện trên ghế lái vậy mà không có một ai. Tịch Hoan là người cuối cùng xuống xe, cô đứng cách đó không xa nhìn chăm chăm cửa xe một lát, theo lý thuyết sau khi cô xuống xe cửa sẽ đóng lại, nhưng cô đợi một thời gian, nếu là coi như, còn có thể lại xuống thêm hai người.

Tịch Hoan lơ đãng quay đầu, nhìn thấy thợ trang điểm Tưởng Mẫn Quyên nắm chặt lấy túi trang điểm trên tay, trong mắt lướt qua vài phần khủng hoảng cùng khẩn trương, chỉ là rất nhanh liền cúi đầu che giấu đi.

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Oán linh chi chú (2)

"Trang học tử, đi thôi!"

Trong đội người mẫu có một nữ sinh cùng Trang Nguyệt quan hệ tương đối tốt kêu Vu Trừng, Tịch Hoan chậm rãi thu tầm mắt lại, khóe miệng hơi cong, gạt đầu ứng thanh: "Được." Sau đó liền theo mọi người đi đến sườn núi biệt thự.

Chủ đề quay chụp lần này là —— Thợ săn trò chơi.

Hình ảnh tuyên truyền cùng với trong gương yêu cầu có một loại quý dị, yêu dã, cho nên lần này mọi người mang theo rất nhiều đạo cụ giết người có ích, khi ở trên xe mọi người đều buồn ngủ, giờ phút này như ăn phải thuốc lắc hưng phấn.

Bởi vì thời gian quay chụp chỉ có hai ngày, cho nên sau khi vừa đến biệt thự, tất cả mọi người nhao nhao bắt đầu trang điểm chuẩn bị.

Biệt thự này rất phức tạp, sau khi đi vào có một cỗ ẩm ướt triều vị mục nát, đồ dùng trong biệt thự đều dựa theo vị trí ban đầu bày ra, bất động mây may, nhẹ nhàng một vòng, đầy tro bụi.

Tịch Hoan rất để ý biểu hiện Tưởng Mẫn Quyên trước đó, cho nên đối với cô ta thoáng nhiều hơn vài phần tâm nhãn.

Cảnh quay chụp đầu tiên là trong tủ quần áo của phòng ngủ, người mẫu là nữ sinh đội một tương đối thành thực gọi cảm nhờ Tưởng Mẫn Quyên khéo tay hoá trang tốt, mặc áo somi oversize màu trắng hồng, phối thêm vớ cao màu đen cùng giày cao gót màu đỏ xuất hiện.

Cô ta cởi giày cao gót, tiến vào trong tủ quần áo trống rỗng, người mẫu trong đội một chỉ đạo sửa động tác của cô ta.

Lâm Tử Hàm cúi lưng xuống, nâng cao mông lên, lộ ra bộ dạng gọi cảm, "Tuyên Lân, như vậy được chứ?"

Tuyên Lân vuốt cằm, có chút suy nghĩ, sau đó nói: "Mẫn Quyên tỷ, chị cảm son ngay bên phải môi Tử Hàm họa một chút, nhạt một chút, giống cảm giác son môi bị quét ra ngoài."

Tưởng Mẫn Quyên cầm túi trang điểm tiến lên, theo lời làm theo.

Sau đó, Tuyên Lân lại nói: "Tử Hàm, cậu ngồi xuống, sau đó đem hai đùi nâng lên, tựa ở phía đối diện trên vách tủ."

Đổi tư thế, bộ dáng lần này của Lâm Tử Hàm so với lúc trước càng thêm quyến rũ gọi cảm, tất đen xuyên hai chân thon dài ả ả xuất hiện.

Tuyên Lân giải quyết dứt khoát: "Liên làm động tác này." Nói xong, quay đầu nhìn Tịch Hoan mấy móc đã lấp xong sớm, "Trang Nguyệt, làm phiền cậu."

"Ân, không cần khách khí."

Bên này quay chụp vẫn còn tiếp tục, mà bên kia mọi người đang chuẩn bị.

Mọi người hai mặt nhìn nhau một hồi, "Luru Văn đi đâu? Làm sao không thấy?"

Kha Kinh nhíu mày, ngữ khí không vui: "Biệt thự lớn như thế, cậu ta chạy loạn vạn nhất bị lạc thì làm sao bây giờ?"

"Cậu ấy cũng có thể là đi tìm Tuyên Lân, mọi người bình tĩnh một chút." Một nữ sinh khác vội vàng nói, tiếp theo quay đầu nhìn một vị anh trai từ bên cạnh, "Vu Trường, chúng ta cùng đi nhìn xem?"

Vu Trường gật gật đầu, cô ta hóa trang xong không có chuyện làm, vừa vặn có thể đi qua nhìn Tử Hàm chụp thế nào, "Có thể a, đi thôi."

Nghiêm Đình Đình cùng Vu Trường đến địa điểm quay chụp, "Ài? Tuyên Lân, cậu có thấy Luru Văn tới không?"

Tuyên Lân nghe tiếng quay đầu, "Không có a, cô ấy không phải luôn ở cùng các người bên kia sao?"

"Không phải a, không biết lúc nào cậu ấy đã không thấy tăm hơi, chúng ta còn tưởng rằng cậu ấy tới đây tìm cậu, cho nên chúng ta mới tới xem một chút, trên đường cũng không thấy cậu ấy." Lời nói Nghiêm Đình Đình đến đây, đột nhiên dừng lại: "Cậu ấy..... Sẽ không mất tích đi?"

Nghe xong, Tuyên Lân không khỏi cười nói: "Đoán chừng là đi phòng vệ sinh, nhiều người như thế, làm sao lại mất tích? Hay là đầu đó trong biệt thự."

"A ——"

Bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng kêu thê lương, rất xa lại rất gần.

"Đây là..... Âm thanh Kha Kinh?"

Đám người nhìn nhau, ám đạo không tốt.

Tuyên Lân là người phụ trách hoạt động lần này, vội vàng nói: "Mấy người các cậu đi theo tôi, đồ vật để đây trước, chúng ta đi xem một chút xảy ra chuyện gì, mọi người đừng đi lạc."

Sáu người theo tiếng trở về, chỉ nhìn thấy Kha Kinh nằm trên mặt đất, trên mặt hấn mang nửa mặt nạ bị vũ khí cắt ra, khoe miệng thấm máu, mặc trên người quần áo Zorro.

Cùng hình tượng kế hoạch quay chụp ở trường học của bọn họ lúc ấy..... Lại giống nhau như đúc!

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Oán linh chi chú (3)

Cùng với cà chua trước kia bọn họ chuẩn bị rất khác biệt, chất lỏng đặc ẩm áp này..... Là máu thật.

Mấy nữ sinh nhìn không được hết lên, sắc mặt trắng bệch, nhao nhao trốn sau lưng Tuyên Lâm.

"Tại sao có thể như vậy?"

"..... Kha, Kha Kinh làm sao, chết như thế nào?"

Nghiêm Đình Đình lá gan nhỏ nhất trong đám người, bị dọa đến ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát.

Ánh mắt Tịch Hoan trên thân Kha Kinh nghiêm túc đánh giá một hồi, ánh mắt của hắn mở rất lớn, con ngươi đột nhiên rụt lại, tựa hồ trước khi chết nhận kinh hãi cực lớn.

Nếu như là bị người quen biết giết chết, không có chút phòng bị nào, hẳn hẳn là sẽ không lộ ra vẻ mặt như thế.

Nghĩ đến hiện tượng quỷ dị trên xe buýt lúc trước, Tịch Hoan quay đầu nhìn thoáng qua Tường Mẫn Quyên, cô ta luôn cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Tống Lưu Văn vốn nên cùng Kha Kinh một chỗ và Tôn Tường Vũ cùng nhau xuất hiện.

Tuyên Lâm sai bước đi đến trước mặt Tống Lưu Văn, đem cô ta ôm vào trong ngực, "Còn tốt em không có việc gì, làm anh sợ muốn chết."

Tống Lưu Văn cười cười an ủi hắn, "Khi mới vừa tới biệt thự nhìn thấy hậu hoa viên có một mảnh hoa tường vi rất đẹp, vừa mới đi thưởng thức một chút, chụp rất nhiều ảnh."

Tôn Tường Vũ chú ý tới Kha Kinh trên đất, mặt kinh biến, "A Kinh cậu ấy sao..... Chết!" Hắn đột nhiên ngẩng đầu, "Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Tôi bắt quá quá mới rời khỏi ba phút, A Kinh làm sao lại chết?"

"Sáu người chúng tôi vẫn luôn ở bên nhau, không có cơ hội giết chết Kha Kinh." Tịch Hoan đưa tay chỉ mấy người bên cạnh, "Nếu như hung thủ trong chúng ta, cậu cùng Tống Lưu Văn có hiềm nghi nhất."

"Trang Nguyệt chị có ý tứ gì!" Tôn Tường Vũ sắc mặt không vui trừng mắt về phía Tịch Hoan, "Tôi cùng A Kinh quan hệ tốt như vậy, tại sao lại giết cậu ấy? Chị đừng ngậm máu phun người."

Tịch Hoan lặng lẽ mà nhìn hắn, "Tôi chỉ nói là các cậu có hiềm nghi, cũng không có nói cậu chính là hung thủ."

Tống Lưu Văn ngược lại là rất bình tĩnh, không có một chút bối rối khi bị tố cáo hiềm nghi, "Chúng ta bây giờ báo cảnh sát, để cảnh sát xử lý việc này đi?"

Cô ta nói xong, liền bấm dãy số 110, Tống Lưu Văn nhìn màn hình điện thoại di động, nhìn không được nhũn mày, "Không tín hiệu, không liên lạc được với cảnh sát."

Tường Mẫn Quyên cắn cắn môi, đột nhiên ngẩng đầu, thanh âm run run nói: "Các cậu chưa từng nghe đồn qua biệt thự này nháo quỷ sao? Có lẽ Kha Kinh đồng học là bị..... Quỷ, quỷ giết chết."

"Cậu biết cái gì?" Tịch Hoan nhìn về phía Tường Mẫn Quyên.

Tường Mẫn Quyên há miệng thở dốc, bỗng nhiên không tiếp tục nói nữa.

Ở đây phần lớn đều là giả thuyết vô thần, tự nhiên cũng sẽ không tin tưởng quỷ quái, nếu không phải quỷ gây nên, như vậy Kha Kinh chết chính là người làm, đến tận đây, trong lòng mọi người cũng chôn xuống hạt giống hoài nghi đối với người bên cạnh.

Tuyên Lâm nhìn mọi người thần sắc khác nhau, nói: "Hai ngày sau xe buýt sẽ đến đón chúng ta, mấy ngày nay, chúng ta trước ngừng chụp tuyên truyền, chờ sau khi trở lại trường học lại nói."

Chính là trong bầu không khí khủng bố như vậy, mọi người cũng không tâm tư lại tiếp tục quay chụp, thế là nhao nhao đồng ý Tuyên Lâm.

Vu Trùng nghi hoặc, "Vậy ban đêm chúng ta ở chỗ nào?"

Tuyên Lâm nghĩ nghĩ, "Tôi thấy lầu một đại sảnh ghế sofa còn rất lớn, bằng không chúng ta úy khuất ngủ trên ghế sofa đi, mọi người vẫn là ở cùng một chỗ sẽ tương đối tốt, coi như phát sinh cái gì cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau."

"Tuồng Vũ, nơi này chúng ta có hai tên nam sinh, chúng ta đem Kha Kinh nâng đến hậu hoa viên..... Chôn đi." Tuyên Lâm mặt lộ vẻ đau đớn kịch liệt, Tôn Tuồng Vũ gật gật đầu, thanh âm khàn khàn nói: "Tốt."

Mọi người tách ra hành động.

Một đêm này, mọi người trong đại sảnh bình an vô sự.

Sáng ngày hôm sau, Tịch Hoan cùng Tuồng Mẫn Quyên đi lên lầu hai lấy đồ vật bỏ sót hôm qua.

"A!"

Tuồng Mẫn Quyên thấp người đi lấy túi trang điểm trong tủ quần áo, trong lúc lơ đãng kéo ra cửa tủ quần áo, lọt vào trong tầm mắt, là một mảnh đỏ tươi "Tủ Hầm đồng học!"

Tịch Hoan đi ở phía sau nghe tiếng, bước nhanh đến, kéo tủ quần áo ra xem xét, Lâm Từ Hầm lấy tư thế quỷ dị quay chụp hôm qua chết trong tủ quần áo.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Oán linh chi chú (4)

Tịch Hoan dừng một chút, nhìn bộ dáng của cô ta, giống như đã chết thật lâu, nói cách khác, khả năng nửa đêm hôm qua Lâm Từ Hầm biến mất.

"Nhất định là..... Nhất định là hấn đến báo thù."

Tuồng Mẫn Quyên sợ đến ngã ngồi trên mặt đất, vẻ mặt hốt hoảng.

Tịch Hoan đi đến camera vẫn luôn đặt ở nơi đó, phát hiện camera vẫn luôn ở trạng thái thu. Làm sao lại như vậy? Nếu như từ khi hôm qua cô rời đi vẫn thu, hiện tại camera cũng sẽ bởi vì pin không đủ mà tự động tắt máy a?

Cô vội vàng ấn mở nút phát, đem video chuyển đến sau khi bọn họ rời đi.

Hình ảnh bên trong, Lâm Từ Hầm là người cuối cùng rời đi, nhưng là cô ta đi tư thế rất kỳ quái, hơn nữa..... Thời điểm Lâm Từ Hầm rời đi, trong tủ quần áo còn có một Lâm Từ Hầm.

Hôm qua tại hiện trường Kha Kinh từ vong Lâm Từ Hầm là quỷ, lêu lổng nhập vào bọn họ!

Ý nghĩ này hiện lên, Tịch Hoan liền xác định thời điểm từ xe buýt xuống, hai cái khe hở kia.....Chính là thời gian hai con quỷ xuống xe.

Mà tài xế lúc đó, chính là một trong hai con quỷ.

Nhưng quỷ không phải đều sẽ xuyên tường mà qua sao?

Tịch Hoan đem nghi hoặc để ở trong lòng, cất kỹ máy ảnh, lại nhắc túi trang điểm lên, đem Tuồng Mẫn Quyên về mặt hốt hoảng mang về lầu một.

Vu Trùng từ trên ghế salon đứng dậy, nhìn bộ dáng Tuồng Mẫn Quyên, "Trang Nguyệt học tỷ, Mẫn Quyên tỷ như thế nào?"

Tịch Hoan đem đồ vật đặt lên bàn, nhạt tiếng nói: "Lâm Từ Hầm chết, chết tư thế hôm qua quay chụp."

"Cùng Kha Kinh kiểu chết giống nhau?" Tuyên Lâm trầm trầm con ngươi, "Tại sao lại như vậy? Xem ra căn biệt thự này không thể ở tiếp nữa, chúng ta lập tức gọi xe đến đón."

"Điện thoại không tín hiệu, căn bản không có khả năng liên hệ với bên ngoài." Tịch Hoan rũ mắt nói, tiếng nói cô nghe nhàn nhạt, không vui không buồn, cũng không thấy may mắn sợ hãi, ngược lại khiến Tôn Tuồng Vũ sinh lòng hoài nghi, "Trang Nguyệt, phát sinh chuyện này, vì cái gì chị bình tĩnh như vậy?"

Tịch Hoan ngẩng đầu nhìn hần, khoe miệng khê nhếch, cười lạnh: "Người bình tĩnh mới có thể nghĩ ra biện pháp ứng phó khó khăn, chẳng lẽ Tôn học đệ muốn tôi kêu cha gọi mẹ, một phen nước mũi một phen nước mắt sao?"

Từ thời điểm Tịch Hoan nói mục tiêu hoài nghi, Tôn Tường Vũ liền nhìn cô không vừa mắt.

Mắt thấy hai người liền muốn cãi vã, Tuyên Lâm bận bịu lên tiếng làm người hòa giải, "Chúng ta bây giờ trên một cái thuyền châu chấu, mọi người trước hết sống chung hòa bình, có chuyện gì trở về rồi hãy nói được không?"

Thấy khói thuốc súng hai người có chỗ thu liễm, Tuyên Lâm lại nói: "Dùng rất nhiều phương pháp, đều không liên lạc được bên ngoài, chúng ta chỉ có thể đợi ngày mai xe buýt tới đón chúng ta. Buổi tối vài người gác đêm, nếu không mọi người ngủ như chết cũng không biết sẽ phát sinh cái gì."

Mấy người ở đây cũng không chen lời vào, lại thêm trong lòng rất gấp gáp khủng hoảng như sấm chơi đùa, chỉ có thể yên lặng nghe người khác đối thoại.

Tuyên Lâm cùng Tống Lưu Văn là nhân vật chính trong tiểu thuyết, dựa theo định luật nhân vật chính là sẽ không chết, cho nên trước khi bọn họ rời đi, người chết chỉ có cô, Tường Mẫn Quyên, Tôn Tường Vũ, Vu Trường cùng Nghiêm Đình Đình. Hơn nữa, cô vừa mới thử một chút, phát hiện toàn bộ biệt thự giống như quỹ đã tường, cho dù là chạy ra cửa biệt thự, đi không bao lâu liền sẽ về tới đây, càng nghĩ kỹ càng thấy kinh khủng.

Tịch Hoan không biết mục tiêu tiếp theo của quý sẽ là ai, nhưng cô tuyệt không có khả năng ngồi chờ chết. Biết biệt thự nghe đồn liên quan đến quý chi có Tường Mẫn Quyên, cô chỉ có thể nghĩ biện pháp từ trong miệng cô ta biết một chút tin tức.

Đem Tường Mẫn Quyên kéo đến góc sofa ngồi xuống, ở thời không trong Thương Thành dùng tích phân đổi một viên "nói thật hoàn" cho cô ta ăn vào.

Tuyên Lâm cùng Tôn Tường Vũ phụ trách đem thi thể Lâm Tử Hàm nhắc đi chôn, cho nên người ở chỗ này chỉ còn lại năm nữ sinh.

Tường Mẫn Quyên nói: "Thời điểm chị của tôi vừa mới vào năm thứ nhất đại học, cũng chính là năm năm trước, biệt thự này từng có qua chủ nhân..... Là nhà của hội trưởng hội học sinh trường chúng ta."

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Oán linh chi chú (5)

"Sinh nhật Lý Mẫn học trưởng lần đó mời mấy người bạn đến nhà mở party, kết quả trong tiệc sinh nhật, bạn gái hội trưởng, chính là hoa hậu giảng đường của trường học chúng ta lúc đó, chị ấy nói với học trưởng người không thoải mái vào phòng nghỉ ngơi, kết quả bị một nam sinh luôn thầm mến chị ấy khi dễ, trong lòng hoa hậu giảng đường chỉ có Lý Mẫn học trưởng, sau khi chị ấy bị khi dễ không chịu nổi nhục ngay trong phòng tự sát. Cho đến sau khi tiệc sinh nhật kết thúc, Lý Mẫn học trưởng mới phát hiện bạn gái của mình chết trong phòng, trên thân còn có vết thương bị khi dễ."

"Phòng hoa hậu giảng đường kia chết chính là..... Phòng Lâm Tử Hàm quay chụp."

"Về sau, Lý Mẫn học trưởng tìm được nam sinh khi dễ hoa hậu giảng đường, cùng hần đối chất, học trưởng phần nộ ẩu đá nam sinh kia, không nghĩ tới nam sinh kia vậy mà sớm có dự mưu, trong nước uống học trưởng hạ độc, sau khi giết hần, còn bịa ra học trưởng vì yêu tuấn tình."

"Ba mẹ học trưởng thương tâm liền dời ra nước ngoài, biệt thự này cũng bởi vậy mà không có ai. Nhưng mà sự tình còn chưa kết thúc, về sau nam sinh yên tâm thoải mái vào biệt thự sang trọng này, ở đêm thứ nhất nam sinh kia mời một đồng hồ bằng cầu hữu cùng nhau mở party, chơi đến nửa đêm."

"Ngày thứ hai..... Toàn bộ người tham dự tiệc từng đều chết hết."

"Người biết đều nói biệt thự này bị nguyên rủa, trước khi tôi đến, chị của tôi còn khuyên tôi đừng đến, tôi cho rằng đó là giả, không nghĩ tới..... Nhất định là Lý Mẫn học trưởng cùng hoa hậu giảng đường đến báo thù."

Thời điểm Tường Mẫn Quyên lấy lại tinh thần, đối diện chính là đám người một mặt chấn kinh và thần sắc tức giận, cô ta phản xạ có điều kiện che miệng của mình, cô ta, cô ta vừa mới nói cái gì?

Nghe Tường Mẫn Quyên nói xong, Tịch Hoan hỏi: "Rốt cuộc là biệt thự bị nguyên rủa, người đi vào đều sẽ chết. Hay là, cùng nam sinh kia có quan hệ, hoặc là người đồng hành đi vào..... Mới bị quỷ giết chết."

"Tôi không biết." Tường Mẫn Quyên hoảng sợ lắc đầu, "..... Chúng ta mau chạy đi."

Lúc này, Tuyên Lâm cùng Tôn Tường Vũ chôn xác xong trở về, ngữ khí ngưng trọng, "Trốn không thoát."

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, Tuyên Lâm dù là nhất quán bình tĩnh giờ phút này biểu lộ cũng không tốt lắm.

Tuyên Lâm trầm giọng nói: "Dưới mặt đất hậu hoa viên..... Chôn toàn bộ đều là thi thể." Lần thứ nhất đem thi thể Kha Kinh chôn ở hậu viện hẳn không có phát hiện, bởi vì là ban đêm.

Hôm nay là ban ngày, thời điểm khi đào đất, bạch cốt thấy đến rõ ràng kia, cho dù hấn gan lớn, cũng bị dọa tại chỗ đến chưa tỉnh hồn.

Tổng Lưu Văn bỗng nhiên hít sâu một hơi, "Đây đều là thật?"

"Ồ....." Nghiêm Đình Đình đè nén thanh âm khốc thút thút nói: "Tôi muốn về nhà, tôi không muốn chết ở đây."

Vu Trường nắm tay phát run của Nghiêm Đình Đình, không rét mà run, "Chúng ta đều là vô tội, tại sao lại chết ở chỗ này, không công bằng không công bằng!"

Tịch Hoan lâm vào trầm tư quay đầu nhìn về phía Tường Mẫn Quyên, trong con ngươi lãnh đạm tản ra u quang khiến người vô pháp cự tuyệt, "Cái người khi dễ hoa hậu giảng đường kia, nam sinh đã chết tên gọi là gì?"

Tường Mẫn Quyên thân hình chấn động: "..... Tôn, Tôn Tề Hải."

"Tôn Tề Hải?" Tôn Tường Vũ hoảng sợ nói, trong mắt tràn đầy không dám tin: "Hắn là anh họ của tôi, di tôi nói hắn ở nước ngoài bồi dưỡng, làm sao lại chết?"

Ánh mắt Tịch Hoan chợt loé, xem ra lời Tường Mẫn Quyên vừa nói Tuyên Lâm cùng Tôn Tường vũ ở bên ngoài mới nghe được một chút.

Tổng Lưu Văn cố gắng để cho mình bình tĩnh lại, "Di cậu đại khái là nói dối cậu, Tôn Tề Hải xác thực đã chết, chết năm năm trước."

Tường Mẫn Quyên nói tiếp, "Là Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường báo thù."

Manh mối rất đơn giản, địa điểm Kha Kinh cùng Lâm Tử Hàm tử vong theo thứ tự là địa phương Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường tử vong, như vậy mục tiêu kế tiếp của bọn họ chính là.....

Tuyên Lâm dừng lại, "Cho nên người tiếp theo tử vong....."

Mọi người không hẹn mà cùng đem ánh mắt nhìn về phía Tôn Tường Vũ, "Là cậu!"

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Điều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Oán linh chi chú (6)

"Sao có thể!"

Tôn Tường Vũ theo bản năng muốn phản bác, nhưng lại không biết nói cái gì, biết được mình sắp tử vong, đổi lại bất luận kẻ nào cũng sẽ không bình tĩnh, "Anh họ..... Vì cái gì, vì cái gì lỗi của anh lại báo ứng trên người em."

Tổng Lưu Văn nhú mày, "Chúng ta ngày mai sẽ phải đi, nếu như một lần chết một người, lại cùng nguyên rủa không giống, chúng ta còn sống sót chẳng phải đều là kỳ tích?"

"Ngoại trừ tôi cùng Tường Mẫn Quyên, các cậu chẳng lẽ không ai phát hiện, trên xe bus đưa chúng ta tới không có tài xế sao?" Tịch Hoan tiếp tục mở miệng nói, nhưng mà sau khi cô nói, mới khiến mọi người ở đây chân chính sắc mặt trắng bệch, ngay cả thân hình đều đang run rẩy không ngừng.

"Tay lái đang động, cho nên tài xế hẳn là Lý Mẫn, mà hoa hậu giảng đường lúc ấy có khả năng ngồi cạnh bất kỳ người nào trong chúng ta."

Cơ hồ là trong nháy mắt Tịch Hoan nói xong, Tường Mẫn Quyên bỗng nhiên nhìn về phía cô, trong giọng nói không che giấu được sợ hãi bối rối cùng với nghi mà sợ: "Cậu, cậu cũng phát hiện? Có lẽ, lúc ấy..... Hoa hậu giảng đường ngồi ở bên cạnh tôi, tôi cảm thấy cổ hần ý kia rất sâu, nhưng là chị ấy không làm gì tôi, tôi chỉ có thể làm như không biết."

"Bọn họ có phải hay không không thể xuyên tường mà qua?" Tịch Hoan đạm thanh hỏi "Cậu nghe đồn còn có bỏ sót cái gì sao? Cậu chỉ có nói ra toàn bộ, chúng ta mới có ti lệ sống sót càng lớn."

Tường Mẫn Quyên trầm mặc xuống, hiển nhiên đang suy nghĩ vấn đề Tịch Hoan hỏi, người chung quanh đều ngừng thở, không xen vào.

Thật lâu sau, Tường Mẫn Quyên ngẩng đầu, "Sau khi hoa hậu giăng đường cùng Lý Mẫn chết, Tôn Tề Hải từng tìm pháp sư, đem bọn họ phong ấn trong tường, ta nghĩ có thể là nguyên nhân này, cho nên bọn họ chỉ có thể từ cửa ra vào."

Tường Mẫn Quyên mặc dù nói rất nhiều, nhưng bọn họ chỉ là người, làm sao có thể đối phó quỷ?

Tuyên Lâm nhìn mọi người chán nản sợ hãi, thở dài: "Ngoại trừ trường hợp khẩn cấp, chúng ta liền đợi trong đại sảnh, cũng đừng đi, ban đêm tắt cả mọi người đèn ngủ."

Nghiêm Đình Đình ôm chặt cánh tay Vu Trùng, khóc đến lệ hoa đái vũ: "Sớm biết liền không tới."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bọn họ chưa hề cảm thấy thời gian trôi qua chậm như thế, mỗi phút mỗi giây đều trải qua dày vò, cùng tâm lý chính mình đấu tranh, muốn cố gắng vượt qua sợ hãi, nhưng trong sóng não càng thêm sợ hãi.

Duy nhất có thể ăn chính là lương khô bọn họ mang đến, vốn cho rằng trong biệt thự có phòng bếp, bọn họ còn mang theo một chút sinh thực, với tình huống hiện tại này, xem như không thích cũng chỉ có thể đem sinh thực từng ngụm nuốt vào, sợ hãi cùng đói tồn tại, nhưng so với cái trước, cái sau liền trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Sắc trời dần tối, đột nhiên tiếng sấm rơi xuống, mọi người cả kinh chấn động, chăm chú dựa vào người bên cạnh, cảm thụ nhiệt độ cơ thể đối phương, tựa như đây chính là cọng cỏ cứu mạng của bọn họ, chỉ có như thế, bọn họ mới có thể cảm giác mình còn sống.

Ngoài cửa sổ vang lên một đạo sấm sét, bâng bạc mưa to hạ đến cực hoan, cộ rửa hậu hoa viên trên mặt đất, lộ ra mấy tiết bạch cốt, hoa tường vi màu đỏ bên trên hàng rào ở trong màn đêm càng lộ vẻ yêu dã mỹ lệ, nhưng mà cũng không ai chú ý tới cảnh đẹp này, càng không lòng dạ nào thưởng thức.

Màn cửa bỗng nhiên phiêu khởi, như là bị cuồng phong thổi lên, kịch liệt rung động.

Âm thanh tiếng sấm, tiếng mưa rơi, màn cửa bay phấp phới đan chéo bên nhau, còn kèm theo vài tiếng nước nổ nhẹ nhàng.

"Các cậu có ai mang dao gọt trái cây không?"

Tịch Hoan thần sắc đạm mạc, trên thân mọi người quét một vòng, hỏi, "Không có dao gọt trái cây, chỉ cần là đồ vật sắc bén cũng được."

Vu Trùng nâng lên khuôn mặt trắng bệch, từ túi xách mang theo rút ra một thanh dao gọt trái cây "Trang học tỷ, em có mang theo, cho, cho chị." Cô ta đặc biệt thích ăn hoa quả, cho nên bình thường sẽ mang theo dao gọt trái cây bên người, đây cũng coi như là một cái cổ quái của cô ta đi.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Điều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Oán linh chi chú (7)

Tiếp nhận dao gọt trái cây, Tịch Hoan nhẹ nhàng phát qua thân dao, kim sắc quang mang chợt lóe lên, sau đó lại đem dao gọt trái cây đưa cho Vu Trùng. Vu Trùng cùng nguyên chủ quan hệ tương đối tốt, Tịch Hoan nghĩ, đây là cô vì nguyên chủ làm một chút chuyện nhỏ đi, "Dùng nó phòng thân."

Vu Trùng giật mình, không rõ ràng cho lắm mà tiếp nhận, "..... Tốt."

Tôn Tường Vũ nhìn chuyển động của hai người, ánh mắt lóe lên tinh quang, "Trang Nguyệt có phải chị có biện pháp đối phó hai con quỷ kia hay không?"

"Không có." Tịch Hoan liếc mắt nhìn hần.

Tôn Tường Vũ tức giận đứng dậy, "Tốt xấu gì chúng ta cũng là bạn bè cùng chung hoạn nạn, chị làm người có thể hay không đừng ích kỉ như vậy? Có biện pháp liền cùng chúng ta chia sẻ, chỉ cấp một mình Vu Trùng là có ý gì?"

Tịch Hoan cười khê "A. Ích kỉ? Như vậy vì mọi người có thể sống sót, Tôn học đệ cậu có thể hay không một mình ra ngoài chịu chết? Dù sao cội nguồn của tất cả chuyện sai là anh họ của cậu, chúng ta..... Bất quá là người vô tội bị liên lụy."

Cô tăng thêm hai chữ vô tội, Tôn Tường Vũ nghe được sắc mặt càng đen, "Tôi chưa từng thấy người nào ích kỉ như chị! Bây giờ không phải là bởi vì nghĩ biện pháp để chúng ta đều sống sót sao? Vậy mà lại nghĩ đến để cho tôi đi chết, bảo toàn các người? Không có cửa đâu!"

Lúc đầu mọi người cũng bởi vì lời nói ban ngày của Tường Mẫn Quyên đối với Tôn Tường Vũ phê bình kín đáo, nhưng nghĩ đến tất cả mọi người là bạn bè, nên không có nghĩ sâu, bất mãn cũng chỉ đến đó mà thôi. Nhưng bây giờ nghe hần nói kiểu này, mọi người liền không vui, trong lòng phần nộ cùng

bất mãn càng thêm phát sinh, càng thấy Tôn Tường Vũ người này không thể giao lưu.

Bên này khói thuốc súng còn chưa tan đi, trong đại sảnh hết thầy cũng bắt đầu trở nên quỷ dị.

Bình hoa đứng ở trên bàn đột nhiên bay lên hướng Tôn Tường Vũ đập tới, nếu không phải Tuyên Lâm tay mát lạnh lẹ đem hất kéo ra, bình hoa liền sẽ đập trúng đầu Tôn Tường vũ.

Lúc ban ngày, Tổng Lưu Văn nghĩ Lý Mẫn cùng hoa hậu học đường sẽ chỉ đối phó Tôn Tường Vũ, nhưng bây giờ xem ra, bọn họ muốn giết tất cả mọi người.

Các nữ sinh vốn là sợ hãi, thời điểm Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường hiện thân, các cô thiếu chút nữa bị dọa đến ngất xỉu.

Mặt mũi hung tợn, móng tay thon dài màu xanh đen, trên người có vài cái lỗ máu, đen như mực, bộ dáng làm người ta cực kì sợ hãi.

Tổng Lưu Văn nắm thật chặt tay Tuyên Lâm, giờ phút này nhìn thấy gương mặt thật của quỷ, thật là..... Khó có thể miêu tả.

【——Đình! Phát động nhiệm vụ, giết chết Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường. Chú ý: Nếu bị người bên ngoài giết chết, thì coi là nhiệm vụ thất bại.】

Tay không giết quỷ?

Thời điểm trong đầu Tịch Hoan xẹt qua ý nghĩ này, cảm giác được trong tay đột nhiên nhiều hơn thứ gì, cô cúi đầu xem xét, là một thanh đường đao hắc kim, ngay sau đó trong đầu vang lên âm thanh hệ thống quen thuộc.

【20 tích phân đổi đường đao, không khách khí.】

Tịch Hoan:..... Ép bán? Mì biết tích phân trên quỷ cỡ nào không? Lão tử làm một nhiệm vụ mới có 30 tích phân a!

【Kí chủ, nhưng đường đao này là vĩnh cửu, ai bảo cô không thể dùng linh hồn thanh kiếm kia, chẳng lẽ mỗi nhiệm vụ cô đều phải dùng nắm đấm?】

Nghe hệ thống giải thích như thế, Tịch Hoan mới miễn cưỡng tiếp nhận hành vi ép bán của nó.

Cô đột nhiên đứng dậy, lật về phía trước vượt qua ghế sofa, cầm theo thanh đường đao hắc kim hướng về hoa hậu giảng đường, sau khi hoa hậu giảng đường trở thành quỷ hiển nhiên sức chiến đấu so với trước cao hơn rất nhiều.

Tôn Tường Vũ híp híp mắt, Trang Nguyệt này, quả nhiên lưu lại một tay!

Nhưng hiện tại hán không kịp truy đến cùng, Lý Mẫn trực tiếp hướng hán cực nhanh mà đến, khuôn mặt dữ tợn, một tay thon dài đáng sợ nhấc hán lên treo giữa không trung, yết hầu bị bóp chặt, cơ hội để hán hô cứu mạng cũng không có.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Oán linh chi chú (8)

Sắc mặt Tôn Tường Vũ dần dần trở nên trắng bệch, hán vùng vẫy hai chân, hơi thở dần dần trở nên mỏng manh. Tuyên Lâm một bên cầm bình hoa nặng nề mà nện lên người Lý Mẫn, Lý Mẫn máy móc quay đầu nhìn Tuyên Lâm, ánh mắt âm lãnh âm u, tay hán buông lỏng, Tôn Tường Vũ trực tiếp ngã xuống.

Hán ngổl ngổ trên mặt đất, không ngừng, tham lam mà hô hấp không khí, thiếu chút nữa là hán liền ngum củ tỏi!

Tôn Tường Vũ cảm kích nhìn Tuyên Lâm một cái.

Giờ phút này Lý Mẫn chuyển mục tiêu về phía Tuyên Lâm, mới cho Tôn Tường Vũ không gian thở dốc, hán đứng dậy hô lớn: "Lý Mẫn học trưởng! Nữ sinh cùng bạn gái của anh chiến đấu có át chủ bài rất lợi hại, anh mau lại đó đi, bạn gái của anh sẽ bị giết chết!"

Người cùng hoa hậu giảng đường đánh nhau?

Trang Nguyệt!

A? Các cô là lúc nào không thấy? Bởi vì Trang Nguyệt là nguyên nữ chính, Tổng Lưu Văn cũng đối với cô chú ý vài phần, ở vài phút trước đó, hoa hậu giảng đường đã bị Trang Nguyệt dẫn vào một phòng khác, chẳng lẽ thật sự như lời Tôn Tường Vũ nói..... Trang Nguyệt có át chủ bài đối phó hoa hậu

giăng đường?

Vu Trùng cùng Trang Nguyệt quan hệ tốt, tự nhiên là muốn thay cô nói chuyện, dù là cô ta hiện tại sợ hãi, cũng muốn run rẩy phản bác: "Tôn Tường Vũ, cậu có còn là người hay không? Cậu đem hắc dẫn tới bên Trang học tỷ, là muốn hại chết chị ấy sao! Chúng ta nhiều người như vậy, chỉ cần đồng tâm hiệp lực nhất định có thể....."

Vu Trùng còn chưa nói hết, liền bị Tôn Tường Vũ đánh gãy: "Cậu câm miệng cho tôi!" Hắc nói xong, lại nhìn về Lý Mẫn đang nghiêng đầu tự hỏi: "Trên tay Trang Nguyệt có đường đao, là chuyên môn đối phó quý quái!"

Hoa hậu giăng đường là uy hiếp của Lý Mẫn, mặc kệ Tôn Tường Vũ nói thật hay giả, cho dù là biến thành quỷ, Lý Mẫn vẫn sẽ tận hết sức lực đi bảo hộ hoa hậu giăng đường.

Chỉ sau một giây, hắc liền bay đi, bay về hướng phòng Tịch Hoan cùng hoa hậu giăng đường đánh nhau kia.

Nhưng mà không đợi hắc đi vào, cửa phòng đóng chặt đột nhiên mở ra, hoa hậu giăng đường bay ra, mà mọi người xuyên thấu qua cửa, chỉ có thể nhìn thấy một vũng máu trên đất.

Trang Nguyệt đã chết!

"Trang học tỷ!" Vu Trùng lập tức khóc lớn lên.

Ở đây có thể cười được chỉ có Tôn Tường Vũ, hừ, xem ra hắc đánh giá cao nữ nhân kia, cũng chả có gì đặc biệt!

Tuyên Lân nhìn kỹ hiện trạng, lạnh lùng quay đầu nhìn Tôn Tường Vũ, "Ngu xuẩn! Trang Nguyệt đã chết, chúng ta chết sẽ nhanh hơn!"

Đôi mắt hoa hậu giăng đường u lãnh âm trầm sâu kín hướng về Tôn Tường Vũ, người sau không tự giác lui về sau hai bước, hắc..... Làm sao hắc cảm giác nữ quỷ này đối với mình cười?

Thấy bạn gái mình bình yên vô sự, Lý Mẫn chậm rãi quay đầu lại, thần sắc quý dị nhìn về phía Tôn Tường Vũ, "Cùng..... Tề Hải..... Rất..... Giống."

Mặc dù chỉ là đôi câu vài lời, nhưng mọi người bao gồm Tôn Tường Vũ đều hiểu, hắc đang nói mình cùng anh họ đáng đáp rất giống, mà mục tiêu kế tiếp hắc muốn giết..... Chính là mình!

Hoa hậu giăng đường đột nhiên bay tới trước mặt Vu Trùng cùng Nghiêm Đình Đình, nhắc hai người hướng bên ngoài biệt thự bay đi. Lý Mẫn đối với hoa hậu giăng đường trăm phần trăm tín nhiệm, sẽ không đi quản cô ta đang làm cái gì, sẽ chỉ cho rằng cô ta muốn đem người tới vườn tường vi trong hậu hoa viên.

Mà mục tiêu của hắc, là Tôn Tường Vũ cùng Tuyên Lân.

Hoa hậu giăng đường đem Vu Trùng đắm chìm trong bi thương cùng Nghiêm Đình Đình đã bị dọa ngốc đưa đến ngoài cửa biệt thự, sau đó há mồm nói, là âm thanh Vu Trùng quen thuộc: "Ra bên ngoài chạy, mặc kệ phát sinh cái gì đều đừng trở về."

Vu Trùng phản ứng đầu tiên, "Trang học tỷ? Là chị?" Trong nháy mắt khi hoa hậu giăng đường gật đầu, cô cơ hồ là vui đến phát khóc, mặc kệ Trang Nguyệt vì sao lại biến thành hoa hậu giăng đường, chỉ cần cô còn sống, này liền đủ rồi: "Thật tốt quá!"

"Các người không có thời gian, chạy mau! Đây là cơ hội duy nhất."

Nữ quỷ hoa hậu giăng đường trước mắt này, chính là Tịch Hoan.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Oán linh chi chú (9)

Ở trong căn phòng kia, Tịch Hoan giết chết hoa hậu giăng đường, quý sau khi bị giết chết sẽ hồn phi yên diệt, không lưu vết tích. Cho nên cô biến thành bộ dáng hoa hậu giăng đường, cũng trên mặt đất rải một ít máu trộn cả chua, làm ra hiện trường Trang Nguyệt bị giết.

Thời không nhiệm vụ giả, trong đó có một bộ phận bị cao tầng đặc biệt bồi dưỡng. Bởi vì bọn họ trời sinh mang theo dị năng khác hẳn người thường, mà Tịch Hoan chính là nhiệm vụ giả có dị năng dịch dung.

Dị năng thuật của cô có thể đổi thành mặt bất luận người nào, thân hình cùng thanh âm, hơn nữa trình độ mô phỏng đạt tới trăm phần trăm, sẽ không có

người nào nhìn thấu dịch dung thuật của cô.

Biến thành hoa hậu giảng đường, một mặt là cứu người, còn có một mặt là cô muốn tiếp cận Lý Mẫn.

Lý Mẫn oán niệm so với hoa hậu giảng đường sâu hơn, quý lực cũng cao hơn cô ta vài cấp, chỉ có tiếp cận hẳn, mới có cơ hội ra tay, dù sao năng lực giấu kín của quý quá mạnh.

Vì cái gì chỉ cứu Vu Trùng cùng Nghiêm Đình Đình, bởi vì Tuyên Lâm cùng Tống Lưu Văn thân là nam nữ chính nên là có hào quang nhân vật chính, đương nhiên sẽ không chết.

Nếu cô cứu quá nhiều người, rất dễ dàng bại lộ.

Lại dặn dò Vu Trùng một câu, nhìn cô ấy lồi kéo Nghiêm Đình Đình chạy như điên ra bên ngoài, lúc này Tịch Hoan mới bay về biệt thự.

Tôn Tường Vũ táng thân trên tay Lý Mẫn, có được hào quang nhân vật chính hai người kia bắt đầu hướng trên lầu chạy như điên.

Tịch Hoan cùng Lý Mẫn tụ hợp, cô đi theo Lý Mẫn bay tới lầu ba, tiến vào một căn phòng bố trí tràn đầy màu đỏ vui mừng.

Nguyên bản, nơi này chính là hôn phòng của bọn họ.

Nhưng bây giờ.....

Tịch Hoan nhìn quý trước mắt này, cùng căn phòng vui mừng không hợp nhau, âm lãnh khủng bố lại lộ ra vài phần bi thương.

Mặc dù sai ở Tôn Tề Hải, nhưng hiện tại người đáng chết đã chết, Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường căn bản không có lý do đem phần nợ chuyển dời lên người vô tội.

Tịch Hoan cũng không phải là thánh mẫu, ngược lại là lãnh huyết vô tình, nhưng cùng nguyên chủ có quan hệ, cô nhiều ít sẽ giúp một chút, mà loại người giống Tôn Tường Vũ này, dù chết đôi mắt của cô cũng sẽ không chớp một cái.

Còn lại Tuyên Lâm cùng Tống Lưu Văn, một người vốn nên là nam chủ của Trang Nguyệt, một người là nữ phụ nghịch tập cướp đi khí vận của Trang Nguyệt. Tịch Hoan đối với bọn họ đều không có bất kỳ hảo cảm gì, về phần bọn họ chết hay sống..... Cô mới mặc kệ.

Hiện tại mục tiêu duy nhất của cô chính là giết chết Lý Mẫn.

Vì thế thời điểm Lý Mẫn cùng cô giao lưu quý ngữ, Tịch Hoan là mòng bức.

【10 tích phân tu được quý ngữ miễn cấp, muốn hay không?】

Âm thanh hệ thống trong đầu cô đúng lúc vang lên.

Tịch Hoan cười lạnh:..... Hệ thống, nhân lúc cháy nhà đi hôi của người khác còn làm rất mượt mà!

【 Muốn hay không?】

Lần này Tịch Hoan không trả lời nó, mà vào Thương Thành thời không tìm vật, cô tìm một cái máy phiên dịch, trực tiếp mua, chỉ cần 1 tích phân, tiện nghi đến không muốn không muốn.

【.....】

Lý Mẫn nói chính là: "Như Dao, chúng ta là oán linh không có cơ hội đầu thai, anh phát hiện thân thể Tống Lưu Văn rất thích hợp với em, chúng ta có thể đem thân thể của cô ta đoạt đến cho em dùng "

Tịch Hoan hơi giật mình, "Vậy còn anh?"

"Thân thể Tuyên Lâm kia anh cũng có thể, bắt quá....." Lý Mẫn trầm ngâm nói: "Thời điểm cướp đoạt thân thể, cần đối phương hỗ trợ, cho nên anh giúp em đoạt thân thể Tống Lưu Văn trước, sau đó em lại giúp anh đoạt thân thể Tuyên Lâm, như vậy chúng ta liền có thể cả đôi ở bên nhau."

Tịch Hoan nhìn gần trong gang tấc, lại không dám cho Lý Mẫn đụng vào chính mình, hơn nữa hẳn nói, đột nhiên nghĩ đến nguyên nhân. Thân thể hoa hậu giảng đường bị Tôn Tề Hải làm bẩn, cô ta cảm thấy toàn thân cao thấp đều rất bẩn, cho nên không muốn Lý Mẫn đụng vào mình.

Nếu như là thân thể Tuyên Lâm cùng Tống Lưu Văn, đó chính là hai người hoàn toàn mới.

Tịch Hoan hơi trầm mặc ba giây, thăm dò hỏi: "Mẫn, bọn họ là vô tội, hay là chúng ta thả bọn họ đi đi?"

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Oán linh chi chú (10)

Lý Mẫn nhìn chăm chăm Tịch Hoan, lộ ra ánh mắt màu xanh trắng, âm lãnh u quang, khiến cho người ta không khỏi run rẩy một hồi.

Tịch Hoan lặng lẽ nhìn lại hần, "Mẫn, chúng ta giết người đủ nhiều..... Ta cũng đã không hận."

"Không hận?" Lý Mẫn bỗng nhiên tức giận lên, thậm chí là gầm thét phần nộ lần đầu tiên đối với người mình thích: "Như Dao, em không hận? Thế nhưng là anh hận! Anh hận mình không thể bảo vệ tốt cho em, hận khi mình còn sống không báo thù cho em! Anh hận tất cả mọi người trên thế giới này, bọn họ vì tư dục của bản thân tổn thương người khác, hủy cả đời người khác, em để cho anh có thể nào không hận! A em nói!"

Trong mắt hần là tràn đầy không cam lòng cùng oán hận đối với thế giới này, oán khí của hần..... Vượt qua Tịch Hoan tưởng tượng.

Cô thu liễm lại cảm xúc trong mắt, ngữ khí có vài phần đề mê, "Thật xin lỗi, em biết rõ anh vẫn còn oán khí cực lớn..... Anh nói đúng, đám người kia đều đáng chết!"

Ngữ khí Tịch Hoan thoáng âm lãnh lên, chẳng qua, xong lời nói này, cằm của cô thể nhưng lại rớt xuống, rớt?

Đờ mờ!

Thân thể Lâm Như Dao có độc a!

Nội tâm Tịch Hoan tuy có ngàn vạn thần thú gào thét mà qua, nhưng ở trong mắt Lý Mẫn, lại là mặt không đổi sắc mà đem cằm cô lên, yên lặng để trở về.

Dị năng dịch dung, cũng không phải là vẹn vẹn phục chế khuôn mặt, đồng thời còn phục chế đặc tính thân thể đối phương. Trong quá trình cùng hoa hậu giảng đường đánh nhau, Tịch Hoan đụng phải thân thể của cô ta, vào thời khắc ấy, liền trực tiếp phục chế hoa hậu giảng đường hết thảy, lỗ hổng duy nhất chính là hơi thở.

Hiện tại cô còn có thể mượn hơi thở tàn lưu của hoa hậu giảng đường lừa gạt Lý Mẫn, nhưng một khi vượt quá thời gian, Lý Mẫn yêu hoa hậu giảng đường nhất định có thể phát hiện Lâm Như Dao này là giả.

Cho nên cô phải tốc chiến tốc thắng.

"Như Dao, thật xin lỗi, anh không nên rống với em, là anh quá nóng nảy." Lý Mẫn giơ tay lên một cái, muốn đi vuốt ve đầu Tịch Hoan, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, tay đột nhiên dừng lại giữa không trung, hần dừng một chút, khuôn mặt dữ tợn lộ ra áy náy sâu sắc, lại có vài phần ôn nhu: "Anh biết rõ em cũng là người bị hại, trong lòng nhất định cũng không thoải mái....."

Lý Mẫn cố gắng giơ lên khoe miệng mỉm cười: "Em tin tưởng anh, chỉ cần đoạt thân thể hai người kia, chúng ta liền có thể cả đời ở bên nhau."

Tay Tịch Hoan đỡ cằm không nhúc nhích, cô sợ cằm lại rớt, sau khi Lý Mẫn nói xong, khẽ gạt đầu một cái, "Em tin anh."

Lâm Như Dao vẫn luôn đối với việc chính mình bị làm bản canh cánh trong lòng, đây là nhân sinh hắc ám của cô ta, bất luận dưới tình huống gì, cô ta đều sẽ không đối với những người khác nhắc tới chuyện này, nhất là thân cận Lý Mẫn, cho nên Tịch Hoan tránh khỏi cái lời khu này, chỉ là.....

Thời điểm Lý Mẫn lại một lần nhắc tới, cô nên có chút khổ sở cùng phần nộ.

Tịch Hoan chớp chớp mắt, sau khi xác định trông mắt xanh trắng sẽ không lẫn ra, lúc này mới ngẩng đầu nhìn Lý Mẫn, "..... Anh có thể ra ngoài không?"

Phát giác được ngữ khí tâm tình khẽ biến của đối phương, Lý Mẫn mới biết vừa rồi chính mình nói sai, há miệng thờ dốt, lại không biết nên nói cái gì, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ gạt đầu, "Kia, em nghỉ ngơi thật tốt."

.....

Lúc này, gác mái ở tầng cao nhất biệt thự.

Tuyên Lâm gắt gao nắm lấy tay Tống Lưu Văn, nhẹ giọng an ủi: "Anh sẽ bảo vệ em, đừng sợ."

Tống Lưu Văn: "..... Tuyên Lâm, nếu như chúng ta không trốn thoát được thì làm sao bây giờ?"

"Vây cùng chết, nếu có thể cùng em chết một chỗ, anh cũng nguyện ý." Tuyên Lâm thấy mặt của cô ta có chút chuyển hướng về mình, sau đó đặt một nụ hôn trên trán cô ta, "Có người bồi, đi đâu đều tốt."

Tổng Lưu Văn chớp chớp mắt, hốc mắt có chút ướt át: Nam nhân này vốn nên thuộc về Trang Nguyệt, hiện tại là của cô.

Cám ơn anh Tuyên Lâm, không phụ em mười năm yêu.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Oán linh chi chú (11)

Hai người trên gác mái đợi khoảng nửa tiếng, gác mái này trước kia cất tạp vật, vốn là kín không kê hở, ẩm ướt mục nát, lại không biết khi nào thổi tới một trận gió, hơi thở xung quanh dần dần trở nên lạnh lẽo, cái loại lạnh lẽo phảng phất xuyên thấu qua da thịt, thấm vào cốt tủy cùng máu thịt bên trong.

Thân thể Tuyên Lâm cứng đờ, một cổ hàn ý sâu lạnh từ lòng bàn chân lan tràn ra, giống như một con khô tay từ lưng của hắn chạm rãi, chạm rãi bò lên trên, hắn nhận thấy được Tổng Lưu Văn nắm lấy tay mình càng chặt, lập tức nhanh chóng duỗi tay ôm lấy eo cô ta, sau đó mang theo cô ta cực nhanh hướng về phía trước lăn một vòng, thân hình còn chưa kịp ổn định, một thanh ánh tại địa phương trước kia hắn đứng đột nhiên vọt lại.

Lý Mẫn..... Hình dạng của hắn so với trước đó còn khiến cho người ta sợ hãi hơn.

Trong mắt, máu tươi ở khóe miệng không ngừng, một giọt lại một giọt rơi xuống, tại gác mái yên tĩnh dị thường rõ ràng, ngay cả tiếng hít thở của bọn họ, đều bị dọa đến trở nên nhột nhạt.

Tay Tuyên Lâm ôm Tổng Lưu Văn dừng lại, tâm có chút nhấc lên: "Lý Mẫn học trưởng, chúng ta đều là người vô tội, Tôn Tề Hải đã chết, mối thù của anh cũng đã báo, tại sao muốn đuổi tận giết tuyệt!"

Lý Mẫn nhìn chằm chằm hắn, lại nhìn sắc mặt trắng bệch của Tổng Lưu Văn, gương mặt kia thanh bạch khủng bố, máu tươi thấm trên khóe miệng giờ lên một độ cong quỷ dị, "..... Người tới nơi này, đều phải chết."

Hắn nói, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trên mặt trời lên một chút thú vị mà cười, nhưng mà phối hợp với gương mặt này của hắn, có vẻ càng thêm khủng bố hơn: "Bất quá mọi việc đều có ngoại lệ, ta cho các ngươi một cơ hội, chính mình quyết định, ai sống, ai chết."

Giọng nói Lý Mẫn rơi xuống, Tuyên Lâm cùng Tổng Lưu Văn nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy tin tức "Hi vọng người sống sót".

"5——"

"Lưu Văn, đáp ứng anh, sống sót."

"4——"

"Không, Tuyên Lâm, anh chết em cũng không muốn sống."

"3——"

Tổng Lưu Văn cắn răng một cái, thân thể nghiêng về phía trước, bên tai Tuyên Lâm thấp giọng nói: "Tuyên Lâm, em có biện pháp để hai chúng ta đều sống sót!"

Cô ta nghĩ tới, Trang Nguyệt thân là nữ chủ, mặc dù cô ta cướp đi khí vận của đối phương, nhưng thân là chi tử thế giới, cô ấy căn bản sẽ không chết nhanh như vậy, cho nên nhất định là có chỗ nào không đúng, xuất hiện chỗ sơ suất, cô ta cần lại trở lại chỗ cũ nhìn xem, dù là Trang Nguyệt chết, cũng sẽ lưu lại cái gì, đúng rồi! Thanh đường đao kia? Trang Nguyệt công nhiên đem đường đao lấy ra, đã nói lên cô ấy nhất định có át chủ bài tự bảo vệ mình.

Tuyệt không phải là mặt ngoài bọn họ nhìn thấy.

Suy nghĩ Tổng Lưu Văn nhanh chóng vận chuyển, bên tai lại một lần nữa vang lên âm thanh thâm trầm của Lý Mẫn: "2——"

Tuyên Lâm nhìn Tổng Lưu Văn, có lẽ hắn hẳn là lựa chọn tin tưởng cô ta, dù sao tính tình của cô ta cùng trước kia không giống nhau, làm việc càng thêm trầm ổn, cũng càng thông minh.

"1——"

"Hai người nghĩ được chưa?"

Tổng Lưu Văn nắm chặt tay Tuyên Lân, nói: "Tôi sống!"

Lý Mẫn giật giật mồm mép, "Chắc chắc." Hắn đem tròng mắt muốn lăn ra lấp về, mới quay đầu nhìn Tuyên Lân, "Người đâu? Quyết định của người là cái gì?"

Tuyên Lân dùng ánh mắt còn lại liếc qua Tổng Lưu Văn, trầm giọng nói: "Cô ấy sống, tôi chết."

"Đã như vậy, đi theo ta đi."

Lân này, Lý Mẫn dị thường dễ nói chuyện. Hắn vươn tay khô gầy, thon dài màu xanh đen đem Tuyên Lân nhắc lên, ý vị thâm trường nhìn Tổng Lưu Văn một chút: "Chúc người may mắn!"

Nói xong, hắn liền mang theo Tuyên Lân từ trong phòng biến mất.

Thân thể Tổng Lưu Văn run rẩy từ trên mặt đất bò dậy, cô ta hít sâu một hơi, âm thầm cổ vũ: Tổng Lưu Văn, bình tĩnh lại, nhất định có biện pháp! Đúng, hiện tại đi lâu một trước nhìn thi thể Trang Nguyệt.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Điều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Oán linh chi chú (12)

Lâu một đại sảnh, Tổng Lưu Văn tìm được căn phòng Trang Nguyệt chết, chịu đựng sợ hãi chậm rãi đẩy cửa vào. Trước khi đến cô ta rõ ràng đã biết, đây là một trò chơi, mà khi cô ta lâm vào trong thế giới này, hết thảy đều trở nên chân thật như vậy, tử vong, máu tươi, có thể đụng tay đến, tâm của coi ta khẽ run lên.

"Kít ——" Cánh cửa cũ kỹ hiện đầy tro bụi cùng mạng nhện bị đẩy ra, một cỗ tanh hôi cùng triều vị mực nát xông vào mũi, Tổng Lưu Văn vội vàng che mũi, ho nhẹ hai tiếng.

Cô ta quét mắt trong phòng hết thảy, trên mặt đất ngoại trừ vết máu, liền không có thứ khác..... Thân hình Tổng Lưu Văn dừng lại, trong mắt tràn đầy nghi hoặc: Thi thể Trang Nguyệt đâu?

Bất quá chớp mắt một cái, cô ta bỗng nhiên bình tĩnh trở lại.

Quả nhiên, thân là nữ chủ Trang Nguyệt sẽ không chết.

Trước đó Tổng Lưu Văn cùng một hệ thống công lược trời định, tất cả đối tượng công lược đều là nam chính, nhân tiện, cô ta cũng cướp đi khí vận nữ chủ thế giới này, tục xưng là nữ phụ nghịch tập.

(PS: Về sau mỗi thế giới nữ chính đều cùng Tổng Lưu Văn có được thân phận cùng mục đích giống nhau, sau đó không còn đặc biệt nói rõ, chỉ là ngẫu nhiên đề cập.)

(Nhã: phía trên là lời tác giả nha)

Trong đại sảnh không có quỷ, vừa rồi Lý Mẫn cũng ngầm cho phép cô ta sống sót, cô ta hoàn toàn có thể quang minh chính đại từ biệt thự rời đi, nhưng cô ta không thể đi, Tuyên Lân còn chờ cô ta đi cứu.

Trong tiểu thuyết, cuối cùng Trang Nguyệt cùng Tuyên Lân trốn ra khỏi biệt thự này. Tổng Lưu Văn bắt đầu hồi tưởng cốt truyện lúc trước, có nhiều thứ cô ta không tốn sức nhớ kỹ, cho nên rất nhiều chi tiết, tí như bọn họ như thế nào đối phó Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường, cô ta đều không rõ ràng lắm.

Bất quá..... Đường đao.

Cô ta nhớ rõ trong cốt truyện không có xuất hiện đường đao, cũng không phải ở mặt thế, nào có ai tùy thân sẽ mang theo đường đao nguy hiểm như vậy?

Tổng Lưu Văn liền giật mình, ánh mắt khẽ biến: Chẳng lẽ là bởi vì chính mình đến, nguyên cốt truyện thay đổi? Nhưng cô ta tới lâu như vậy, nhiệm vụ đã hoàn thành, theo lý thuyết nữ chủ căn bản không có cơ hội xoay người.

Vậy rốt cuộc..... Là bởi vì cái gì?

Tổng Lưu Văn thu hồi tâm thần, chậm rãi phun ra mấy ngụm trọc khí, đang muốn hướng phía cửa đi đến, lại đột nhiên cảm giác được có cái đồ vật tanh hôi ướt át gì trên đỉnh đầu của cô ta.

Cô ta theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn, "A

_____"

Thân thể Lý Mẫn treo ngược rũ xuống đỉnh đầu cô ta, máu tươi một giọt một giọt mà rơi xuống, theo mặt tái nhợt của cô ta hoá ra một đầu tựa như vết sẹo huyết sắc.

Tổng Lưu Văn bỗng nhiên ngồi liệt trên mặt đất, "Anh đã nói để cho tôi sống sót, anh không thể giết tôi!" Công lược giả nhiệm vụ là lấy công tâm làm thượng sách, không giống nhiệm vụ giả tổ võ lược sẽ thuật đấu vật linh tinh, không có giá trị vũ lực, ngay cả thể lực cũng là thường thường, hơn nữa thân thể này vốn là nhược thiên kim, dù là về sau hàng năm cô vận động, cũng bất quá là trình độ khỏe mạnh.

Trái tim Tổng Lưu Văn run rẩy, cô ta là một nhân loại, đối mặt với nam quý, chỉ có một con đường chết.....

"Thân thể này, thích hợp." Lý Mẫn đem thân thể bày ngay ngắn, nhếch miệng nở nụ cười, làm người ta sợ hãi âm trầm, mang theo vài phần tất đắc: "Cô cho rằng ta nói để cô sống sót, liền thật sự không giết cô..... A?"

Trước mắt phóng đại mặt trắng bệch kinh khủng, trong hai mắt như muốn rơi ra tràn đầy vui sướng, con người lại không thể ức chế oán hận, "Nói thật là, người đi vào nơi này, đều phải chết!"

.....

Bên trong phòng cười vui mừng mà u ám, nam sinh phát ra một tiếng trầm vang, hần bỗng nhiên mở hai mắt ra, tầm mắt mơ hồ không rõ, hần mơ hồ cảm giác được lưng của mình đang gắt gao dán vào vách tường bằng lãnh cứng rắn, tay chân bị cái gì trói buộc, không cách nào động đậy.

"Cậu muốn chết, hay là muốn cùng tôi hợp tác?"

Bên tai yếu ớt vang lên một đạo âm sắc thanh lãnh, hình như có chút quen thuộc, Tuyên Lâm trở mắt một lát, lờ ra khỏi miệng nhưng cũng không dám tin tưởng: "Trang Nguyệt?"

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Oán linh chi chú (13)

Tuyên Lâm khiếp sợ tròn to hai mắt, "Cậu không phải đã chết sao?"

Cho dù ai nhìn thấy một người bạn khởi từ hoàn sinh đều sẽ cảm thấy giật mình, huống chi nơi này hết thảy đều lộ ra quỷ dị.

"Như cậu thấy, tôi còn sống." Tịch Hoan từ trong bóng tối đi ra, thần sắc lạnh nhạt như nước, dị thường bình tĩnh, hoàn toàn không như một nữ hài nên có hoảng loạn cùng bất an, dù là giờ phút này cô lẻ loi một mình.

Tuyên Lâm thân là nam chủ, không thể không thừa nhận là hần ưu tú, từ các phương diện nói tới.

Hần rất nhanh liền tỉnh táo lại, ngưng mắt hỏi: "Cậu vừa mới nói hợp tác là có ý gì?"

"Cùng tôi giết chết Lý Mẫn, cho cậu một cơ hội sống sót." Tịch Hoan từ trên cao nhìn xuống hần, ánh mắt đậm đặc, "Bằng không kết quả của cậu, cũng là một chữ "chết"."

"....." Tuyên Lâm dừng lại, hơi hơi nheo mắt của mình: "Cơ hội sống?"

Tịch Hoan lui về sau, ngồi ở cuối giường, nhẹ nhàng bắt chéo chân, biểu tình có chút hững hờ: "Trong căn biệt thự này, chỉ có cậu cùng tôi hai người còn sống."

Trong lòng Tuyên Lâm lộ bộ một cái: Hai người sống.....

Thân thể của hần bỗng nhiên run rẩy, đột nhiên cảm thấy cuống họng hơi khô, khó nhọc nói: "Lưu Văn đâu?"

"Đã chết."

Không đợi Tịch Hoan nói gì nữa, Tuyên Lâm ngẩng đầu, trong mắt đã là một mảnh hàn ý, "Tôi đáp ứng cùng cậu hợp tác."

Tay Tịch Hoan ở trên không trung vung lên, dây thừng trói buộc Tuyên Lâm tự động rơi bỏ.

Tuyên Lâm cúi đầu nhìn thoáng qua, tay chân của mình có thể động, bởi vì vẫn luôn bị trói, cho nên tay chân đều có chút cứng ngắc, hắn hoạt động một hồi, mới sờ soạng vách tường đứng đây, "Trang Nguyệt, xem ra tôi nên nhận thức lại cậu."

Trong bóng tối, khoe miệng Tịch Hoan cong cong, lại rất nhanh áp xuống.

Tuyên Lâm, tuy nói cùng nguyên nữ chủ Trang Nguyệt có một ít quan hệ chặt chẽ, nhưng còn chưa thành, đã bị nữ phụ Tổng Lư Văn nghịch tập.

Đối với nhân vật không liên quan, cô không cần thiết đối với hắn giấu diếm hoặc là che giấu thân phận cùng năng lực của mình.

Tịch Hoan đứng dậy, hướng hắn đi qua: "Chúng ta bắt quá là bạn bè bình thường, cậu không cần thiết đối với tôi hiểu biết sâu như vậy."

Cô mặt mày nhợt nhạt, nhẹ tiếng nói, "Hiện tại chúng ta, chỉ là quan hệ hợp tác."

"Cậu muốn tôi làm sao phối hợp với cậu?"

Tuyên Lâm vẫn tự biết rõ, hắn là một phạm nhân, bằng vào cây mạnh sao có thể đấu với một con quỷ. Hắn có khả năng dựa vào, chỉ có Trang Nguyệt trước mắt quen thuộc lại xa lạ này.

.....

Thời điểm Lý Mẫn trở về, ôm một thi thể sạch sẽ, mặc áo cưới.

Là Tổng Lư Văn.

Tịch Hoan ngược mắt nhìn hắn, "Mẫn, anh đi đâu?" Ánh mắt chạm đến thi thể ôm trong ngực hắn, Tịch Hoan thu tầm mắt lại, ngữ khí bình tĩnh, "Anh không phải nói cần hai người phối hợp à? Làm sao một thân một mình giết Tổng Lư Văn."

Trên mặt Lý Mẫn lộ ra sắc thái tình thế bất buộc, nói: "Thời khắc trong lòng người đề phòng yếu nhất, liền có lợi cho anh cướp đoạt thân thể của cô ta."

Trò chơi trước đó ai sống ai chết, bắt quá là vì đề tâm đề phòng hai người giảm xuống.

Hắn muốn tất cả mọi người chết, như thế nào lại hảo tâm thả cô ta rời đi? Hừ ngay thôi!

Tuyên Lâm dựa vào tường làm bộ hôn mê, gắt gao nắm chặt tay, đáy mắt tràn đầy hận ý.

Lý Mẫn nói quỷ ngữ, hắn rõ ràng không biết quỷ ngữ, lại nghe hiểu hai người đối thoại, "Kế tiếp Tuyên Lâm, không cần lại chơi trò chơi gì, hai chúng ta cùng nhau đối phó, cũng đủ."

"Mẫn, nếu như em không cách nào tiến vào trong thân thể Tổng Lư Văn, linh hồn không xứng đôi, có phải là sẽ gặp phải phản phệ?" Tịch Hoan do dự một hồi, hồi.

Lý Mẫn lời thể son sắt nói: "Sẽ không. Như Dao em tin tưởng anh, thân thể này là từ trước tới nay cùng quý thân của em độ phù hợp tối cao, sẽ không xảy ra bất luận phản phệ gì."

Nói cách khác, nếu là thất bại, liền sẽ lọt vào phản phệ.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Oán linh chi chú (14)

"Như Dao, hiện tại chúng ta liền thử xem!" Lý Mẫn rất là chờ mong, trên mặt ần ần lưu chuyển vài phần kích động. Hắn đem Tổng Lư Văn ném lên trên giường, thay cô ta sửa sang lại áo cưới có chút hỗn độn.

Tịch Hoan đưa lưng về phía hắn, cùng tầm mắt Tuyên Lâm thuận thế đối đầu.

Hai người bọn họ đều biết, lúc này đây thân thể cùng linh hồn phù hợp với nhau là không có khả năng thành công.

Cho nên cơ hội ra tay, ngay tại đêm nay.

Tịch Hoan nghe được Lý Mẫn đang gọi mình, mới xoay người, hướng hần bay qua, "Em tới."

Suy nghĩ Tuyên Lâm như mô-tơ cao tốc vận chuyển, trong ánh mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn.

Tịch Hoan bay tới bên cạnh thi thể Tổng Lưu Văn, chậm rãi nằm xuống, cùng cô ta sóng vai.

Lý Mẫn nghiêm túc nhìn chăm chăm mặt Tịch Hoan, cặp mắt kia, rất đẹp, như bầu trời trong đêm lấp lóe sao trời, lóe hào quang chói sáng.

Tay hần rũ xuống ở giữa không trung cứng đờ.

Người chết đi, đôi mắt không có phản xạ ánh sáng, cũng sẽ không có bất luận cái gì ảnh ngược vật thể, có..... Chỉ là một bãi đen tối nước lã không ánh sáng, vĩnh viễn chỉ có bị vứt bỏ hắc ám, không có ánh sáng.

Hần gắt gao nhìn chăm chăm Tịch Hoan, "Con mắt của em thật xinh đẹp."

Rõ ràng là một câu khích lệ, lại là từ trong kẽ răng gạt ra.

Ánh mắt Tịch Hoan chợt lóe, cơ hồ là trong nháy mắt giọng nói Lý Mẫn rơi xuống, cô liền từ trên giường bật lên, nhàn nhạt mỉm cười: "Ngượng ngùng, thiên sinh lệ chất nan tự khí."

Tuyên Lâm: "....." Thời điểm bầu không khí khẩn trương như vậy nên nói loại lời này sao?

Tròng mắt xanh trắng từ Lý Mẫn tuông trào ra, cùng với lửa giận ngút trời, "Cô! Là cô!"

—— Lý Mẫn học trường! Nữ sinh cùng bạn gái anh chiến đấu có át chủ bài rất lợi hại, anh mau qua đó đi, bạn gái của anh sẽ bị giết chết!

—— Trên tay Trang Nguyệt có đường đao, là chuyên môn đối phó quý quái!

Trong đầu chợt lóe lên lời Tôn Tường Vũ lúc trước cảnh cáo hần, trên người Lý Mẫn trong nháy mắt trào ra một mảng lớn hắc khí, "A!!! Trang Nguyệt, trả Như Dao cho ta! Cô đáng chết!!!"

Trong mắt hần lúc đó che kín máu tơ hồng, nhìn cực kì dọa người, móng tay xanh đen thon dài hung hăng hướng Tịch Hoan Chop tới.

Tịch Hoan biến trở về bộ dáng ban đầu, tay đặt ở bên đùi nhẹ nhấc, một thanh hắc kim đường đao xuất hiện trong lòng bàn tay trống rỗng của cô. Trong hoàn cảnh tối tăm, đường đao cũng có thể phản xạ xuất kiếm quang, tản ra khí làm người ta sợ hãi, đủ thấy nó là vật phi phàm.

Trên sàn nhà, bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng trào ra một đồng dây nhỏ màu đen.

Ánh mắt Tịch Hoan hơi trầm xuống, những vật này..... Là cây mây, cây mây thấm hắc khí, tựa như có sinh mệnh, dây nhỏ điên cuồng vũ động hướng Tịch Hoan bổ nhào qua, lấy tốc độ bay nhanh không thể thấy cuốn lấy cánh tay trái của cô.

Tuyên Lâm từ trong ngực móc ra hoàng phù lúc trước Tịch Hoan cho hần, tay khẽ run, hần sờ lấy vách tường chậm rãi đứng lên.

Giờ phút này Lý Mẫn đều chú ý trên người Tịch Hoan, căn bản sẽ không chú ý tới mình.

Tịch Hoan giật giật tay phải, lòng bàn tay tràn ra một tia kim sắc quang mang, thao tác đường đao xoay tròn như đĩa quay, đem dây nhỏ quấn quanh cánh tay trái chém đứt, cánh tay trái khôi phục tự do, một loạt hành vi này chỉ trong chớp mắt, tốc độ cực nhanh.

Tịch Hoan giờ cao đường đao, đột nhiên lẳng không bay lên, hướng Lý Mẫn lướt gấp mà đi.

Tuyên Lâm tựa vào vách tường phía sau Lý Mẫn, chờ thời cơ thích hợp, đem hoàng phù dán lên trên người Lý Mẫn.

Thân là quý, cái gì cũng không được, duy chỉ có bay tới bay lui là cường hạng của bọn họ. Lý Mẫn lách mình tránh thoát công kích của Tịch Hoan, khoẻ nhất muốn nứt ra, ánh mắt âm lãnh mà nhìn chăm chăm vào cô, "Nhân loại quả nhiên không có một người tốt."

Tịch Hoan thu hồi đường đao, lẳng lẳng nhìn hần, không có tiếp lời.

Lý Mẫn nói nhân loại, cô không biết có hay không bao gồm chính mình, dù sao cô cũng không biết mình có phải là người hay không.

【 Không thể dùng pháp thuật công kích Lý Mẫn. 】

Tịch Hoan cái gì cũng chưa nói, âm thanh hệ thống tự động nhảy ra, thời khắc nhắc nhở cô.

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Chương 15: Oán linh chi chú (15)

Tịch Hoan:..... Đã biết.

Không thể dùng pháp thuật trực tiếp công kích Lý Mẫn, vậy gián tiếp là có thể đi?

Trong mắt Tịch Hoan xẹt qua một tia giảo hoạt, nhấc nhấc tay, đem đường đao biến thành bộ dáng Lâm Như Dao khi còn sống, không hổ là hoa hậu giang đường, dung mạo thanh thuần đáng yêu, ngay cả ánh mắt cũng mang sắc thái diễm đam đáng yêu, khí chất lồi lạc, sợ là bất kỳ nam sinh nào thấy đều sẽ sinh lòng hảo cảm.

"Đi!" Tịch Hoan biến ra một chiếc ghế sô pha, dáng ngồi giống như nữ vương, thần sắc lười biếng, khi nhìn kỹ, giữa lông mày có một tia cười lạnh hơi mỏng.

Nhìn thấy "Lâm Như Dao", biểu tình Lý Mẫn hoảng hốt một lát, cảm tính nói cho hắn biết, đây bộ dáng Như Dao đẹp nhất, lý tính lại nói cho hắn biết, đây là giả, hết thấy đều là giả.

Như Dao chân chính.

..... Đã chết, chết.

Nghĩ đến đây, trong mắt Lý Mẫn lại điên cuồng mà tràn vào một mảng lớn hắc khí cùng hận ý, "Đều là các người..... Nếu không phải các người, ta cùng Như Dao liền có thể cả đời ở bên nhau. Đều là các người, tại sao muốn phá hư hạnh phúc của ta! A vì cái gì!"

Đối mặt với hắn rống giận cùng lên án, Tịch Hoan không hề động một chút nào, sắc mặt cũng không biến hoá nửa phần.

Lý Mẫn cùng Lâm Như Dao cố nhiên đáng thương, nhưng bọn họ đã giết chết nhiều người như vậy, cho dù những người kia cùng Tôn Tề Hải có quan hệ, nhưng đều là người vô tội.

Cô không phải thần tài giả, nhưng cũng biết, Lý Mẫn cùng Lâm Như Dao nên vì thế trả giá thật lớn.

Nghĩ đến Lâm Như Dao, Tịch Hoan không khỏi than nhẹ.

Hôm đó, thời điểm đường đao xuyên qua thân thể hoa hậu giang đường, Lâm Như Dao kia cũng không sợ hãi, mang theo vài phần thoải mái cùng giải thoát.

"Người đáng chết đã chết, tội lỗi của chúng ta, cuối cùng cũng phải hoàn lại."

Cô ta chỉ nói một câu, rút đi mặt mũi hung tợn, một khuôn mặt thanh tú động lòng người hiện ra trước mặt Tịch Hoan, "Cảm ơn cô."

.....

Ánh mắt Tịch Hoan hơi trầm xuống, đầu ngón tay như khiêu vũ, ở trên không trung nhảy vài cái.

Môi đỏ Tịch Hoan khẽ mở, cô nói một câu, "Lâm Như Dao" liền nói theo một câu.

Thân thể "Lâm Như Dao" cứng đờ, sau đó tự nhiên hành động, cô ta chậm rãi hướng về Lý Mẫn duỗi tay mình ra, "Mẫn, còn nhớ rõ thời gian trước kia chúng ta ở bên nhau không?"

Lý Mẫn chậm rãi nắm cầm tay cô ta, bỗng nhiên chậm rãi bình tĩnh trở lại, "Như Dao, anh làm sao lại quên, về sau, anh muốn tìm họa sĩ đem hồi ức của chúng ta vẽ ra..... Một vài bức đều phiêu lên, treo ở phòng khách trong nhà."

Hắn nhẹ nhàng mỉm cười, "Được không?"

"Lâm Như Dao" theo hai người nắm tay nhau, hướng Lý Mẫn chậm rãi đi qua, "Mẫn, em mệt mỏi, qua nhiều năm như vậy, vẫn luôn sống ở nơi này, em mệt mỏi."

Lý Mẫn cố gắng gượng lên khoe miệng mỉm cười, mặc dù bộ dáng này khiến người ta cực kỳ sợ hãi: "..... Như Dao em quên sao? Chúng ta chỉ cần có được thân thể Tổng Lưu Văn cùng Tuyên Lâm, liền có thể biến thành người bình thường, cả đời gắn bó bên nhau, không rời không bỏ."

"Đây chính là anh muốn?" Ánh mắt "Lâm Như Dao" dần dần trở nên âm trầm, "Dùng thân thể người khác sống, có ý nghĩa gì? Đó chung quy không phải chúng ta."

"VẬY..... Em muốn thế nào?"

"Lâm Như Dao" mỉm cười, tươi cười ngọt ngào tựa như gió xuân tháng ba phất đến, "Chúng ta cùng nhau ước hẹn, kiếp sau gặp, được không?"

Động tác Lý Mẫn cứng đờ nhìn "Lâm Như Dao" duỗi hai tay ra, người sau cười khẽ ôm chặt hắn, "Mẫn, Lâm Như Dao em, mặc kệ thân thể chịu tổn thương gì, một lòng chỉ có anh."

Lý Mẫn sáng lạn cười.

Phía sau, Tuyên Lâm chớp mắt nhìn, khiếp sợ nhìn hình ảnh trước mắt.

"Lâm Như Dao" cùng Lý Mẫn ôm nhau trong chốc lát liền biến thành một thanh đường đao, xuyên thấu trái tim của hắn, chung quanh gió cùng cây mây cùng không khí, bỗng nhiên đều yên lặng.

Tuyên Lâm nhẹ nhàng thở ra, siết chặt hoàng phù trên tay.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Oán linh chi chú (16)

【—— Đình! Hoàn thành nhiệm vụ giết chết Lý Mẫn cùng hoa hậu giảng đường, đạt được 20 điểm tích phân.】

Tịch Hoan hí hóp mắt:..... Còn lại 10 tích phân đâu, vì cái gì khấu tích phân của ta?

【Phía trước có một soái ca còn năm giây đến chiến trường, cô xác định không trêu một chút? Thăm dò mặt. JPG】

Nghe giọng điệu hệ thống, Tịch Hoan liền biết còn lại 10 tích phân vì có một nhiệm vụ khác.

Tịch Hoan: Trêu hắn từ không có hứng thú, nhiệm vụ là gì nói nghe một chút.

【Nhiệm vụ tức thời: Mười phút đi xuống dưới chân núi, hơn nữa ngăn lại chiếc xe hơi thứ nhất chạy qua, thành công lên xe. Nhiệm vụ thất bại khấu trừ 20 tích phân, trái lại đạt được 10 tích phân.】

Tịch Hoan đuôi lông mày ngả ngón: Mi đây là muốn cho không ta?

【..... Đối phương hướng cô ném ra một con chó hơn nửa không để ý tới cô. GIF】

Tịch Hoan: Bao biểu tình còn rất nhiều, ần? Không nói lời nào phải không?

【Ký chủ ta đảm bảo, nhiệm vụ này kết thúc, chúng ta liền có thể đi thế giới tiếp theo ~ thế giới tiếp theo nhất định phi thường tốt đẹp, dương quang sáng lạn, yên hà tươi đẹp, cuối thu mát mẻ.....】

Tịch hoan: Câm miệng!

【..... Bán manh. JPG】

Tuyên Lâm đứng tại chỗ không hề động, hắn nhìn về phía Tịch Hoan, thanh âm thật thấp, có chút khàn khàn: "Trang Nguyệt, cậu có tính toán gì không?"

"Hiện tại biệt thự này đã an toàn, cậu muốn làm cái gì thì làm cái đó, tôi phải rời khỏi, đừng đi theo tôi." Tịch Hoan nói xong, liền cất bước đi ra ngoài.

Chân Tuyên Lâm có chút chết lặng đột nhiên khôi phục tri giác, hắn nắm chặt hoàng phù trên tay, vội vàng bước nhanh theo phía sau Tịch Hoan.

Nhưng mà hắn nghĩ quá đẹp, thời điểm đi đến đầu bậc thang, bóng người phía trước liền biến mất, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, trong biệt thự trống rỗng chỉ có tiếng tim đập như trống của hắn, không còn âm thanh.

Vạn vật yên tĩnh, đồng thời trong biệt thự tràn ngập quý quý, còn có vài phần thê lương.

.....

Dựa theo tốc độ bình thường đi xuống núi, tôi thiếu cũng hơn hai mươi phút. Nhiệm vụ nếu là trong mười phút, vậy nói rõ, cô có thể sử dụng pháp thuật thuần di.

Tịch Hoan xuất hiện tại một bên lề đường đen như mực, giờ phút này sắc trời tối tăm, liếc mắt một cái, cái gì cũng không có. Đèn đường ngẫu nhiên tô điểm, cũng bởi vì lâu năm thiếu tu sửa bài trí mà thành, cô hỗn độn bởi vì một trận gió thổi qua, phát ra âm thanh xôn xao, tựa như trong bóng đêm quý nị thấp giọng nói nhỏ, khiến tâm người không khỏi cảm thấy run rẩy.

Nơi xa, ầm ầm có ánh sáng sáng chớp động, đèn xe từ xa mà đến gần.

Xe này lái rất nhanh, Tịch Hoan một bên phát tay một bên hô to: "Thình giúp giúp tôi một chút! Dừng xe! Thình giúp giúp tôi một chút!"

Nhưng mà xe kia giống như không nghe được thanh âm của cô, trực tiếp lái về phía trước.

Thân hình Tịch Hoan chợt loé, trực tiếp nhảy đến giữa đường cái, giơ tay một chương nhẹ nhàng ở đầu xe, xe kia đột nhiên quý dị mà ngừng lại.

Tài xế xuyên thấu qua kính chắn gió, khiếp sợ nhìn Tịch Hoan trước xe: "Người, người..... Quý a!"

Một đại nam nhân phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết như vậy, Tịch Hoan cúi đầu nhìn bộ dáng của mình, nơi nào giống quý?

Tài xế kêu như vậy, lập tức đánh thức nam nhân trên ghế sau, anh vươn tay xinh đẹp thon dài ấn hai lần giữa lông mày, ngừng đầu hỏi: "Thế nào?"

Tịch Hoan vòng qua đầu xe, đi đến chỗ ngồi phía sau cửa xe, nhẹ gõ cửa xe, một hồi lâu cửa sổ xe pha lê mới chậm rãi hạ xuống, lộ ra khuôn mặt không bị trói buộc mà tuấn mỹ vô song, bởi vì nguyên nhân mới thanh tỉnh, ánh mắt của anh có chút lười biếng, giống một mèo con cao quý, lời nói ra ôn thuận, có vài phần trên người, "Chuyện gì?"

"Ngượng ngùng, có thể hay không làm phiền các người mang theo tôi đoạn đường này, vùng hoang vu dã ngoại này..... Tôi chờ rất lâu cũng không đợi được xe." Tịch Hoan lễ phép mỉm cười nói.

Nam nhân lãnh đạm thu tầm mắt lại, một cô bé hơn nửa đêm xuất hiện tại vùng hoang vu dã ngoại này, đã khiến anh sinh nghi, hơn nữa cô bé này thoát nhìn cực kỳ bình tĩnh, anh sao có thể cho phép người như vậy lên xe của mình, thuận miệng nói: "Chờ một chút đi, đằng sau sẽ còn có xe."

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Oán linh chi chú (17)

Anh nói, kéo cửa sổ xe lên, nói với tài xế, "Trở về."

Mắt thấy xe hơi muốn lái đi, tay Tịch Hoan trong không trung khê động, một vệt kim quang hiện lên, cùng lúc đó cửa xe phía sau cũng mở ra, cô tron tru chui vào trong xe, ổn ổn vững chắc mà ngồi bên người nam nhân, mặt không đổi sắc.

Đáy mắt nam nhân xẹt qua vài phần kinh nghi, anh có thể xác định cửa xe của mình khóa trái từ bên trong, bên ngoài căn bản mở không được, cô bé này..... Như thế nào làm được?

Tài xế nhìn hai người qua kính chiếu hậu, do dự không quyết: "Tiên sinh, này....."

Ánh mắt nam nhân hơi trầm xuống, "Đi."

Sau đó, xe hơi như mũi tên rời dây cung xông về phía trước.

【—— Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ tức thời, đạt được 10 điểm tích phân.】

【Ký chủ, cô phạm quy! Lấn lộn la lối khóc lóc. GIF】

Tịch Hoan:..... Mi lại không nói phải dùng phương thức gì lên xe, mặc kệ biện pháp gì, có thể lên xe chính là biện pháp tốt. Ta đã hoàn thành nhiệm vụ, mi còn muốn chơi xấu?

【..... Cô thắng! Ai oán. JPG】

.....

Tầm mắt bên cạnh thật sự là trần trụi, cô nghĩ bỏ qua cũng không được. Tịch Hoan nghiêng đầu, "Có gì muốn hỏi?"

Này một giọng điệu ta mới là chủ nhân của xe là chuyện gì?

Nam nhân liếc mắt quét Tịch Hoan một chút, có chút nhếch môi, đôi mắt tràn ra một tia không vui: "Vị tiểu thư này, cô quá rầy đến tôi nghỉ ngơi, lại tự mình lên xe của tôi. Những chuyện này tôi đều không so đo, cô có thể nói cho tôi, cô mở cửa xe thế nào không?"

Ánh mắt Tịch Hoan bình tĩnh, cô chậm rãi nghiêng người sang đối với nam nhân, giờ tay, vươn ngón tay ra, đầu ngón tay tràn ra một sợi kim mang, như vũ giả chậm rãi nhảy lên trên đài xoay tròn, tại hoàn cảnh tối tăm này hiện lên hoa lệ mà xinh đẹp không gì sánh được, "Anh nói cái này sao?"

Trong mắt nam nhân khiếp sợ cơ hồ muốn tràn ra, anh dừng dừng, đợi khuôn mặt khôi phục bình tĩnh, mới hỏi: "Cô..... Là người hay là thần?"

Có được kim sắc quang mang thuần túy như vậy, chẳng sợ không phải thần, cũng tuyệt không phải yêu ma quỷ quái.

Tịch Hoan nhìn anh giống bộ dáng con nít tràn đầy tò mò, không khỏi cười khê: "Anh cảm thấy là cái gì chính là cái đó đi."

Nói xong, cô lại không nhanh không chậm bổ sung: "Chỉ là nhờ xe anh thuận buồm xuôi gió, chờ đến nội thành, tôi liền xuống xe, sẽ không tổn thương các anh."

Nam nhân dừng một chút, thần sắc nhẹ nhõm rất nhiều, thanh âm như châu lăn xuống mâm ngọc, giương nhẹ thanh nhuận: "Tề Từ Tang."

"....." Tịch Hoan sững sốt một chút, mới phản ứng được hẳn nói cái gì, phút chốc mà lễ phép đáp lại, khóe miệng chứa ý cười nhợt nhạt: "Tịch Hoan."

Ban đêm gió có chút lạnh, mang theo vài phần băng hàn thấu xương.

Tề Từ Tang sờ sờ mũi, có chút khó chịu khép lại hai mắt, dần dần lâm vào mê ngủ.

Ước chừng nửa tiếng sau, xe lái vào nội thành, tài xế thả chậm tốc độ xe, cùng ở trong chiếc xe, hẳn tự nhiên cũng nghe đối thoại hai người phía sau, bất động thanh sắc thỏa mãn nhu cầu cổ chủ, đây là chức năng thiết yếu.

Tịch Hoan nghiêng đầu, nhìn hai mắt Tề Từ Tang đã ngủ mất, yên tĩnh dịu dàng ngoan ngoãn, nhu thuận không thể tưởng tượng.

Cô lắc đầu cười khê, sau đó từ trong không gian lấy ra một cái hộp ngọc nhỏ ném vào trong ngực Tề Từ Tang.

Tịch Hoan ngẩng đầu, nhẹ giọng nói, "Tài xế tiên sinh, phiền toái tùy tiện tìm ven đường ngừng."

Xe dừng lại.

Tay Tịch Hoan khẽ vung, cửa xe lặng yên không một tiếng động mở ra, cô lắc mình xuống xe, cửa xe liền lại tự động đóng lại, trong lúc đó không phát ra một chút thanh âm.

Thân thể cô bé bị quang mang đèn đường quét màu cam kéo ra một cái bóng đen thật dài, sau đó dần dần biến mất trong bóng đêm.

Một trận gió nhẹ thổi qua, Tề Từ Tang nhíu chặt mày chậm rãi buông ra.

Tài xế giật mình, vội vàng phát động cơ, lái về hướng biệt thự Tề gia.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Oán linh chi chú (18)

Đen như mực, ngẫu nhiên có một chút ánh trắng xẹt qua hẻm nhỏ, Tịch Hoan nửa tựa vào trên tường, cúi đầu, thần thái lười biếng.

【Hiện tại liên phải rời khỏi? Chưa từ bỏ ý định. GIF】

Hệ thống này chưa từ bỏ ý định động thái biểu tình, rõ ràng là có việc còn chưa hoàn thành, không muốn rời đi.

Tịch Hoan: Mi lại làm sao vậy? Còn có cái gì nói nhanh một chút, bằng không chờ ta rời đi vị diện này, mi liền hối hận.

【 Ký chủ, nam nhân vừa rồi kia cô hẳn là có ấn tượng đi, chính là kêu Tề Từ Tang. Khóc chút chút. JPG】

Tịch Hoan: Tiếp tục.

【 Tề Từ Tang trên đường về nhà sẽ gặp nguy hiểm tính mạng, cô có thể đi cứu hắn hay không?】

Tịch Hoan:..... Này lại không phải nhiệm vụ, ta tại sao phải đi cứu hắn?

【 Ký chủ, cô đi cứu hắn, sau đó yêu cầu một vật của hắn, cô tin tưởng tôi, vật kia đối cô rất quan trọng. Đáng thương hề hề. JPG】

Tịch Hoan: Thứ gì?

.....

Đêm, dần dần hiện ra tinh quang.

Xe hơi tại quốc lộ yên tĩnh chạy nhanh, không nghĩ tới, giờ phút này phía trên chính là một nữ tử mặc áo khoác màu đen, miệng cười yêu đã điểm lệ như hoa anh túc nở rộ trong bóng đêm, có chứa độc tính đồng thời lại tâm hồn mê người.

Hình ảnh quý dị này, khiến người ta không rét mà run.

Xe lại đi về phía trước, chính là địa vực vùng ngoại thành.

"Tiên sinh, chúng ta bị bao vây." Tài xế đột nhiên phanh lại, mặt xám như tro tàn mà nhìn một đám đại hán ngoại quốc cao lớn chung quanh.

Lấy thân thủ tiên sinh, nếu là tay không vật lộn nhiều người như vậy, ít nhất còn có vài phần thắng.

Nhưng hiện tại..... Trong tay đám đại hán này có súng.

Bọn họ phần thắng cơ bản bằng không.

Tề Từ Tang chậm rãi mở mắt ra, đem hộp ngọc nhỏ trong lòng bàn tay để vào trên túi áo, giật giật đôi chân dài, mở cửa xe, động tác ưu nhã xuống xe, ưỡn lưng thẳng tắp, hắn mới mở miệng, chính là Tiếng Anh lưu loát: "Truy tôi đều đuổi tôi trong nước, tinh thần kiên trì bực này tôi còn thật hâm mộ, chỉ tiếc, tôi sẽ không đáp ứng."

Tề Từ Tang thần sắc bình tĩnh tự nhiên, nhìn kỹ, trong bóng đêm cặp mắt kia hiện ra hàn ý như băng cùng tàn khốc.

Trong đó một nam nhân ngoại quốc cầm đầu đi về phía trước hai bước, một bộ dáng tinh thể bất buộc, "Mr. Tề, Trung Quốc các anh có một câu ngôn ngữ kêu, kẻ thức thời mới là tuân kiệt, nếu như anh từ lúc bắt đầu liền đáp ứng, có lẽ còn có thể cùng lão bản chúng tôi hào hảo nói chuyện với nhau, nhưng hiện tại..... Thì đã trễ, lão bản của chúng tôi chỉ muốn mạng của anh."

"Đến." Tề Từ Tang câu môi cười nhạt, anh giật giật môi, dùng thanh âm chỉ đủ cho tài xế nghe được, "Cậu trước lái xe rời đi, mục tiêu của những người này là tôi."

Sợ quý là nhược điểm hắn trời sinh tự mang, nhưng hắn tuyệt không phải hạng người ham sống sợ chết, làm sao có thể để tiên sinh lưu lại, chính mình đào tẩu?

Tài xế về mặt vội vàng, "Tiên sinh, anh lên lái xe rời đi, tôi xuống dắt bọn hắn."

Bên tai bỗng nhiên vang lên thanh âm bóp cò, viên đạn thứ nhất đủ để Từ Tang miễn cưỡng tránh thoát, lần thứ hai liền không may mắn như thế.

Mười cái đại hán cùng nhau bóp cò, đạn từ bốn phương tám hướng vọt tới chỗ trí mạng.

Tề Từ Tang theo bản năng hướng trong xe tránh đi, anh còn chưa kịp động tác, hai tay bỗng nhiên bị người ta tóm lấy, ngay sau đó cảm nhận được ầm ập đập vào mặt, còn có không khí đột nhiên yên lặng.

"Là cô!"

Trong tầm mắt, là một khuôn mặt bình tĩnh không gợn sóng, Tề Từ Tang kinh nghi nhìn Tịch Hoan, "Làm sao cô biết tôi ở đây?"

Tịch Hoan không nói gì, chung quanh hai người cực nhanh dựng thẳng lên một kết giới hình cầu màu lam nhạt, đem mấy chục viên đạn đều ngăn cách bên ngoài, đạn xôn xao rơi xuống đầy đất.

Nam nhân ngoại quốc cầm đầu kia lạnh giọng quát: "Người nào!"

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Chương 19: Oán linh chi chú (19)

Tịch Hoan thuận miệng nói: "Roi cái hộp ngọc nhỏ trên xe của anh, tới lấy."

Tề Từ Tang theo bản năng chạm vào túi áo, mặt không đổi sắc nói: "Cái gì hộp ngọc nhỏ, không thấy được."

"A..... Quên đi." Vật kia vốn là cô đưa cho Tề Từ Tang, vừa rồi chẳng qua bịa chuyện ý đồ mình đến, việc đòi lại này cô cũng không làm được.

Ánh mắt cô rực rỡ lấp lánh chợt loé, sau đó buông hai tay nắm lấy Tề Từ Tang, từ từ xoay người, bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng về phía trước, câu môi khẽ cười, đồng dạng là một nụ cười Tiếng Anh lưu loát: "Người nào? Ta là tổ tông của người!"

Đại hán cầm đầu nhìn người tới là nữ hài, lại nghe cô ngôn từ bất thiện, miệng vờ cả giận nói: "Bitch!"

Từ đơn Bitch, nó bình thường chỉ chính là hiếu chiến, không thể nói lý, thô lỗ xâm lấn hoặc công kích người.

Tịch Hoan cũng không tức giận, chỉ là mỉm cười, cổ tay nhẹ chuyển, lấy ra đường đao, "Ta muốn cho người biết cái gì là crazy."

Nói xong, chỉ thấy kết giới của cô loé ra, thân hình nhanh như quỷ mị, mười mấy ngoại quốc đại hán chỉ cảm thấy trước mắt có một đạo gió táp xẹt qua, sừng trong tay một giây sau liền biến mất không thấy, cảm giác trống rỗng, phi thường quỷ dị.

Sừng sốt một chút, một giây sau đều là khiếp sợ nhìn nữ tử bên cạnh kết giới, thường thức đường đao trên tay, mà bên chân của cô, mười mấy sừng ống nằm bị chém thành hai nửa.

Tốc độ này..... Là có bao nhiêu mau!

Tịch Hoan: Ta như thế khi dễ người có phải là không tốt lắm?

【Ký chủ, để tôi nhắc nhở người một chút, cô đã làm. Mặt lạnh lùng. JPG】

Tịch Hoan: Mi nghĩ Tề Từ Tang nên chết sớm.

【Không, OMG! Ký chủ cô làm thật sự là quá tuyệt vời! Những người kia đáng chết! Tôi ủng hộ cô! Ngoan ngoãn. JPG】

Tịch Hoan cười khẽ hai tiếng, giương mắt nhìn đám người chung quanh kia, "Còn không đi? Hay là muốn đem quần lưu lại?"

【Nghe nói người ngoại quốc khí lớn..... Ngượng ngùng. JPG】

Tịch Hoan:.....

Tề Từ Tang ho nhẹ hai tiếng, đại hán cầm đầu cắn răng một cái, "Đi!" Sau đó một đám người kéo quần lên nhanh chóng đào tẩu.

Tịch Hoan triệt tiêu kết giới, Tề Từ Tang ngừng một giây, chậm rãi hướng cô đi qua, "Tịch tiểu thư, đa tạ cô ra tay cứu giúp."

Tịch Hoan nhìn về phía hắn, trong con ngươi xẹt qua vài phần cười nhạt, "Tôi cứu anh, anh đưa tôi một đồ vật mang trên người, như vậy cho ân cứu mạng, như thế nào?"

"....." Tề Từ Tang gật gật đầu, "Có thể, cô muốn cái gì?"

Tầm mắt Tịch Hoan trên người hắn quét một vòng, sau đó vươn tay, ngón trỏ chỉ một sợi dây chuyền phía dưới xương quai xanh Tề Từ Tang, "Cái này. Đem thứ này tặng cho tôi đi?"

Thần sắc Tề Từ Tang hơi hơi chần chờ một chút, "Xác định? Vật gì khác..... Muốn hay không nhìn nhìn lại?"

"Không cần." Tịch Hoan nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó xác nhận nói: "Liên cái này, cho tôi đi, ân cứu mạng như vậy hai tiêu."

"..... Tốt." Tề Từ Tang khẽ vuốt cằm, cõng dây chuyền trên cổ xuống, đó là một hòn đá nhỏ thực bình thường, bị mài dũa thực bóng loáng, muốn nói chỗ kỳ lạ đại khái là màu sắc của nó thật xinh đẹp, màu lam, dưới ánh trắng lộ ra vài phần cảm xúc thanh tịnh.

Tịch Hoan từ trong tay hắn tiếp nhận dây chuyền kia, nắm trong lòng bàn tay, lam thạch trong tay cô tản mát ra cảm giác cực nóng rất nhỏ, chỉ là rất nhanh liền khôi phục lại cảm xúc lạnh lẽo ban đầu.

Tịch Hoan: "Như vậy, liền từ biệt ở đây."

Tề Từ Tang ngoảnh mặt một chút, "Tái kiến."

.....

Thời điểm trở lại trong xe, tài xế thấy hết thấy, muốn nói lại thôi, nhin không được hỏi: "Tiên sinh."

"..... Ân?"

"Trong lời đồn, cái kia không phải đưa cho thiếu phu nhân tương lai Tề gia sao?"

Tề Từ Tang ngoáy đầu lại, dùng một chút, bỗng nhiên cười khẽ một tiếng, "Dù sao cô ấy cứu mạng tôi, cái đó vừa đủ trân quý."

Ngoài cửa sổ xe, bỗng nhiên thổi tới một trận thanh phong, tóc mái trên trán thiếu niên phát khởi, lộ ra một khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng mà tinh mịch, trong mắt, tinh quang lộng lẫy.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Oán linh chi chú (xong)

Biệt thự Tề gia, Tề Từ Tang ngồi trên ghế sofa trong thư phòng hình cung, anh buông quyển sách trên tay, từ trong túi áo móc ra hộp ngọc nhỏ kia, nhẹ nhàng dời nắp đi chỗ khác, một cỗ mùi thơm ngát thấm vào ruột gan xông lên mũi.

Đường đậu?

Không đúng, cái này..... Giống như đàn dược.

Tề Từ Tang đưa một viên vào trong miệng, gần nhất bởi vì bị cảm mà làm thân thể có các loại khó chịu tựa hồ đều dần dần biến mất, cả người thư lỏng.

"—— Cốc cốc."

Anh liếm tâm thần, thu hồi hộp ngọc nhỏ, "Tiến vào."

Người đến là trợ lý Tề Từ Tang.

"Chúng ta tra xét một tháng, đều không tìm được cô gái tiên sinh ngài gọi là Tịch Hoan." La Dương chính mình cũng buồn bực, phàm là xuất hiện qua nhất định tồn tại, mạng lưới tình báo của bọn họ cơ hồ đào ba thước đất, đều không thể tìm người gọi là Tịch Hoan, thật sự là kỳ quái.

Thế giới này thật có người thần bí như vậy sao?

—— Cô..... Là người hay là thần?

—— Anh cảm thấy là cái gì chính là cái đó đi.

"Tiên sinh?"

La Dương gọi Tề Từ Tang.

"Ân." Tề Từ Tang hoàn hồn, ánh mắt đậm đặc, chậm rãi nói: "Rút về, không cần lại điều tra."

Hắn nói xong, lại nói: "Đi xuống đi."

"Là." La Dương gật đầu, cung kính lui xuống.

.....

Trạm trung chuyển thời không nhiệm vụ.

Cửa phòng điều khiển mở ra đồng thời, Tịch Hoan chậm rãi vươn tay chính mình, đặt trên cạnh cửa máy cảm ứng.

Đình ——

【 Thân phận xác nhận, chấp hành giả 0027 nữ chủ bộ môn Tịch Hoan ——】

【 Vân tay nghiệm chứng thông qua ——】

【 Nhiệm vụ đưa ra thành công ——】

【 Có tiếp tục nhiệm vụ?】

—— Không.

Tịch Hoan điều ra bản thân cá nhân, xem xét tư liệu.

Tên họ: Tịch Hoan

Tuổi: 18 Tuổi (Đồng lạnh linh giai đoạn, tùy đối tượng nhiệm vụ thay đổi tuổi)

Giới tính: Nữ (Có thể biến đổi tính)

Bộ môn: Nữ chính bộ môn

Nhiệm vụ hoàn thành cấp bậc: Cấp S

Tích phân: 31560 Điểm (Mỗi nhiệm vụ sau khi hoàn thành đạt được tích phân bình quân 30 điểm)

Dị năng thiên phú: Dịch dung

Kỹ năng giám định: Tinh thần lực cấp SS, học tập thiên phú cấp S, giá trị vũ lực cấp S

Ba lô trang sức: Dây chuyền ly tinh *1(Cùng với kỹ năng: Chấp niệm nam phụ)

Tịch Hoan nhìn một cột được thêm, không khỏi hí hí mắt: "Ba lô trang sức này là cái gì? Còn có chấp niệm nam phụ lại là cái quỷ gì?"

【 Dù sao là đồ tốt. Thiên chân vô tà. JPG】

Tịch Hoan: Cái này mỗi vị diện đều có thể dùng đúng sao?

【 Là đất ~】

Tịch Hoan:..... Làm sao cảm giác mi rất vui vẻ?

【.....】 Hoàn thành nhiệm vụ Boss bàn giao, nó đương nhiên vui vẻ a, nhưng việc này không thể nói cho ký chủ.

【 Không có gì, ký chủ cô muốn tiếp tục nhiệm vụ sao?】

Tịch Hoan: Chờ chút, ta đi uống ly mê đêm áp chế sợ hãi một chút.

【..... Nghi hoặc. JPG】 Nhìn không ra chỗ nào bị sợ hãi a?

Dùng bước, tay Tịch Hoan nhẹ nhàng giương lên, trước mắt trống rỗng hiện ra màn hình trong suốt, là tích phân tiền tam nhiệm vụ giả bộ môn mới có tư cách được bản đồ thời không.

Cô nhìn bản đồ một hồi, lòng bàn tay dừng trên chữ quán bar, không cần một giây, thân ảnh của cô liền biến mất không thấy.

Quán bar.

Một người phục vụ bung rượu nghênh diện đi tới, tuần nhan mang theo vài phần ý cười: "Hoan tỷ, đã lâu không gặp."

Tịch Hoan vui cười gật đầu: "Đúng vậy a, nhiệm vụ quá nhiều, khó được về thời không một lần." Cô thăm dò hương bên trong nhìn lại, hỏi: "Còn vị trí không?"

Người phục vụ đáp: "Vị trí Hoan tỷ còn đó, chủ lưu riêng cho chị, không ai ngồi qua."

Nghe được đáp án mình muốn, Tịch Hoan giẫm lên giày cao gót hướng chỗ sâu quán bar đi đến, một câu nhẹ nhàng truyền vào bên tai người phục vụ: "Cho tôi một ly mê đêm hân đặc biệt điều chế."

"Tốt."

.....

Ba mươi phút sau, Tịch Hoan trở lại trạm trung chuyển thời không nhiệm vụ.

【 Có tiếp tục nhiệm vụ?】

—— Có.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phu nhân của ta là NPC (1)

"Ngâm Sơ, số liệu NPC của cô phụ trách làm lỗi, lập tức lăn đến xử lý!" Mộ Ngâm Sơ mới từ dưới lầu cảm chuyển phát nhanh trở về, lỗ tai vừa gần điện thoại, đột ngột toát ra âm thanh lạnh chết người không đèn mạng của bộ trưởng kỹ thuật, bên trong thanh âm còn kèm theo nỗi giận chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

【 Chúc mừng ngài tiến vào nhiệm vụ vị diện, ngài sẽ thành nữ chủ bị nữ phụ nghịch tặc.】

Nam nữ chủ vị diện: Hạ Duẫn Hạo, Ôn Như

Nam phụ vị diện:?

Nhiệm vụ: Trợ giúp ID người chơi Phù Tang trở thành đệ nhất đại thần bảng tổng hợp ！

Thân thể Mộ Ngâm Sơ trước cửa chấn động, chậm rãi nhắm mắt lại lần nữa mở ra, mỗi một giây liền tiếp đẩy nhanh tốc độ quét sạch sành sanh.

Thân phận Tịch Hoan lúc này đây là lập trình viên công ty game online Hằng Trầm, là nữ duy nhất trong bộ kỹ thuật. Đồng thời cô cũng là cháu gái của thủ trưởng quân khu Hoa Quốc, sinh ra ở quân nhân thế gia.

Xã hội hiện giờ, khoa học kỹ thuật phát triển tấn mãnh, mà ở nửa năm trước, một game online thực tế ảo tên 『 Vô Song Thiên Hạ 』 vừa xuất thế, liền thịnh hành cả nước.

Game online thực tế ảo là thông qua một loại môi giới nào đó, khuấy nhiễu sóng điện não nhân thể, từ đó để người chơi tiến vào thế giới trò chơi. Đây đây, nên game online thực tế ảo thể nghiệm cảm giác đạt tới trình độ trăm phần trăm, bạn ở trong thế giới trò chơi chiến đấu sẽ cảm thấy đau đớn, nhưng trong hiện thực, sẽ không có bất kỳ tổn hại gì đối với bản thể người chơi.

Mà công ty khai phá trò chơi này chính là Hằng Trầm internet.

Tịch Hoan đem chuyển phát nhanh đặt ở trước cửa, "Bộ trưởng, hiện tại tôi liền về sửa chữa."

Bởi vì lúc đầu trò chơi thiết lập không hoàn mỹ, trong 『 Vô Song Thiên Hạ 』 có rất nhiều số liệu hóa NPC bị người chơi phun tào quá mức cứng nhắc, không linh động.

Dù sao khoa học kỹ thuật hoá toàn cầu, mọi người đối với kỹ thuật yêu cầu cũng ngày càng phát triển, hướng chỉ trò chơi là hạng mục giải trí, người chơi cũng hi vọng cảm giác thể nghiệm càng thêm chân thật.

Cho nên mấy ngày trước bộ kỹ thuật họp xong, lại xin chỉ thị cấp trên, quyết định đem số liệu hóa Boss trong trò chơi toàn bộ thay đổi thành người thật NPC.

Mà những người thật này chính là Mộ Ngâm Sơ cùng các đồng nghiệp của cô.

.....

Mười phút sau, Tịch Hoan đến công ty.

Tịch Hoan nhìn trên màn hình loạn mã, dựa theo hình thức bình thường nguyên chủ giải quyết kỹ thuật, sửa chữa chuỗi số liệu này, tối thiểu đến bảy tám tiếng.

Cô nghĩ nghĩ, đem số liệu xóa bỏ, đăng nhập account nhân viên, ngay sau đó màn hình máy tính liền biến thành hình ảnh trò chơi.

Người thật NPC cùng phương thức người chơi thể nghiệm trò chơi khác biệt, người trước là bàn phím thao túng, người sau là sử dụng khoảng sinh đường tiến vào trò chơi.

"Thế nhân nói ta loạn thiên hạ, vậy ta liền làm hồng nhan họa thủy." Theo đăng nhập thành công, trong máy tính truyền ra một đạo thanh âm mị hoặc tận xương.

Ngón tay Tịch Hoan linh hoạt mà ở trên bàn phím gỗ, chữ yêu điểm "Tô Đất Kỷ" đỉnh đầu nữ tử thả người bay lên, dừng trên một cây đào, đứng đưa hai chân trần trắng nõn, hoa đào sáng rực, càng lộ vẻ yêu mị tung sinh.

NPC Tô Đất Kỷ là đại Boss Trụ Vương cung, cấp bậc rất cao, chỉ có mở ra nhiệm vụ che dấu Trụ Vương cung, mới có cơ hội nhìn thấy nàng.

Trò chơi mới khai phục nửa năm, người chơi có tư cách xúc động nhiệm vụ che dấu không nhiều, có thể nói là ít ỏi không có mấy, cho nên Tịch Hoan mới có thể không sợ hãi như thế, thật ra so với tình huống lao lực người thật NPC khu khác tốt hơn rất nhiều.

Theo "Tích" một thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên: "Người chơi Công Tử Mặc Bạch kích phát nhiệm vụ che dấu."

Không đợi cô phản ứng, một đạo thân ảnh màu trắng cực nhanh mà qua, cô căn bản không thấy rõ bộ dáng đối phương, chỉ có thể căn cứ theo quần áo của hắn phán đoán chức nghiệp người chơi này là Kiếm Tiên.

Tịch Hoan một tay cầm con chuột, một tay đặt trên bàn phím, nhanh chóng thao tác, tránh né công kích của người chơi.

Làm lập trình viên『Vô Song Thiên Hạ』, Mộ Ngâm Sơ đồng thời còn gồm nhiều mặt thiết kế đặc điểm cùng giá trị vũ lực mỗi chức nghiệp, tự nhiên cũng biết nhược điểm mỗi chức nghiệp.

Đây hết thảy, đều ở toàn bộ trong trí nhớ Tịch Hoan tiếp thu, trừ bỏ không có cốt truyện.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Phu nhân của ta là NPC (2)

Tô Đất Kỷ từ trên cây hoa đào bay lên, cuốn cánh hoa đào lên đầy trời, mũi chân điểm nhẹ, trượt ra một đoạn ngắn khoảng cách, cô tận lực cho ngữ khí của mình nghe như NPC: "Lớn mật, ai cho phép ngươi tiến vào địa bàn bốn cung!"

Tô Đất Kỷ một câu lại một câu bốn cung từ miệng nhảy ra, đều không được đối phương đáp lại.

Treo máy?

Tịch Hoan dừng một chút, muốn đứng dậy rồi đi. Ngay sau đó, cô liền thấy bạch y kiếm tiên giật giật, ID này có chút quen thuộc a..... Công Tử Mặc Bạch, Công Tử Mặc Bạch, không phải là đại thần trên bảng tổng hợp kia sao?

Phạm gặp đại thần trò chơi, tất là nam chủ.

Tịch Hoan hồi tưởng nhiệm vụ vừa mới đưa, nam chủ không phải đối tượng nhiệm vụ của cô, cô lập tức liền mất hứng thú.

Công Tử Mặc Bạch dung mạo tinh xảo, ngọc chất như hoa, người mặc một kiện áo gấm màu trắng, trên đó chỉ treo một khối phẩm chất thượng giai bạch ngọc, sau lưng công một thanh kiếm hiện ra phiếm quang. Mào tóc đen tùy ý dùng một cây chỉ bạc cột lấy, không có bất kỳ cái gì tô điểm, trên trán có vài sợi tóc bị gió thổi tán, có vẻ hững hờ mà tiên khí mười phần.

Ở thời điểm mới vào trò chơi, người chơi có thể căn cứ ý nguyện chính mình điều chỉnh dung mạo, mỗi người có 100 điểm điều chỉnh, đề cao giá trị nhan sắc hoặc là kéo thấp giá trị nhan sắc, mỗi 10 điểm ở giữa giá trị nhan sắc đó là chất khác biệt.

Nói cách khác, coi như đứng trước mặt gương chính là đại soái ca, cũng có khả năng là điều chỉnh 100 điểm bộ dáng về sau.

Đỉnh đầu Công Tử Mặc Bạch chợt toát ra một hàng chữ: "Vừa mới tiếp điện thoại, đợi lâu."

Tịch Hoan: "....."

Trong máy tính.

Tô Đất Kỷ uốn éo người, dung nhan vốn là yêu mỹ, nhất tần nhất tiếu càng là mỹ hoặc tận xương: "Là nhiệm vụ gì để người, muốn giết một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành như bốn cung vậy?"

Công Tử Mặc Bạch rút kiếm chỉ thẳng Tô Đất Kỷ, "Ta muốn Cừu Vi Hồ nội đan."

Chỉ cần giết chết Tô Đất Kỷ, liền có thể được Cừu Vi Hồ nội đan, nếu nhớ không lầm, đây là yêu cầu thứ nhất đối Phần Thiên kiếm.

Tuy rằng là trò chơi, nhưng Tịch Hoan cũng không quá nguyện ý bị người giết.

Không đợi Công Tử Mặc Bạch ra tay, Tịch Hoan liền thao tác Tô Đất Kỷ trực tiếp vọt lên, tiên hạ thủ vi cường, dù là đệ nhất đại thần báng chiến đấu, đối mặt Tô Đất Kỷ hùng hổ dọa người công kích bức này cũng có chút không chịu đựng nổi.

Chỉ một cái chớp mắt, Công Tử Mặc Bạch liền suy nghĩ cẩn thận: "Người là người thật?"

Tô Đất Kỷ cười lạnh, lập lòe nước đôi nói: "Bốn cung đương nhiên là người thật, nếu không người làm sao có thể thấy được bốn cung?"

Cô nói xong lời này, trên màn hình, Tô Đất Kỷ hồ cáo mãnh quét mà rơi, bạch y kiếm tiên ngã xuống đất nằm liệt giữa đường.

Lần đầu tiên bị NPC giết chết, Công Tử Mặc Bạch tâm tình..... Khó có thể miêu tả.

Lúc này tiếng chuông di động từ từ vang lên.

Tịch Hoan ấn nút nghe, "Bộ trưởng, thế nào?"

"Ngâm Sơ, khoang sinh dưỡng trò chơi NPC chuyên dụng công ty ngày mai sẽ đưa đến nhà cô, nhớ kỹ tiếp thu a."

Tịch Hoan nửa híp mắt: "Bộ trưởng, này tựa hồ không phải phạm vi công việc của tôi a?"

"Sơ a ~" Bộ trưởng lộ vẻ mặt hiền lành mỉm cười, thanh âm "dầu mỡ" nói: "Bộ kỹ thuật chúng ta chỉ có cô là nữ nhân, trong công việc cũng phải so với những người khác cẩn thận hơn, hơn nữa nha..... Cô là nhẹ nhàng nhất. Cho nên, cấp trên nhất trí quyết định khoang sinh dưỡng đại thứ nhất NPC trước hết cho cô dùng thử, công ty chính là đối với cô ủy thác trách nhiệm, cô phải biết quý trọng."

Lời lẽ chính đáng như vậy, Tịch Hoan tròn trắng mắt, "Thêm tiền lương sao?"

Dùng khoang sinh dưỡng, rõ ràng chính là gia tăng lương công việc của cô, không thêm tiền lương, cửa đều không có.

"Có có có." Bộ trưởng vui tươi hơn hờ mà cười: "Hơn nữa từ ngày mai cô có thể bắt đầu không cần tới công ty, chỉ cần ở sử dụng khoang sinh dưỡng đăng nhập vào game là được. Việc tốt như vậy chỉ chỉ một mình cô, có thể thấy được công ty có bao nhiêu coi trọng cô! Đương nhiên rồi, cô còn có một công việc, mỗi tuần đem cảm giác thể nghiệm cùng tin tức quan sát phát đến hòm thư của tôi."

Tịch Hoan dùng một chút, gật gật đầu: "Tốt." Cô đột nhiên nghĩ đến cái gì, thuận miệng hỏi một câu, "Bộ trưởng, NPC có thể đi bất kỳ thành thị nào trên bản đồ sao?"

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Phụ nhân của ta là NPC (3)

"A? Cô muốn đi làm gì?"

Việc này không có gì tốt xấu, Tịch Hoan nói: "Tìm người."

Đầu bên kia truyền đến tiếng kinh hô của bộ trưởng, "Ngâm Sơ, có phải hay không cô coi trọng người nào trong trò chơi?"

Gặp được bộ trưởng bắt quái, Tịch Hoan lựa chọn kết thúc trò chuyện: "Bộ trưởng gặp lại!"

Tịch Hoan hoá tốc cúp điện thoại, để lời của bộ trưởng tràn đầy bắt quái mà săn sóc kia "Ngâm Sơ a, cô coi trọng người chơi nào? Tôi trối người lại đưa đến Trụ Vương cung cho cô đi....." cô đơn phiêu linh ở trong mạng lưới thông tin.

Tịch Hoan cúi eo một cái, hướng ghế hình cung khẽ dựa, thoáng nhìn bạch y kiếm tiên đã bị hệ thống đổi mới rồi đi, cô nhẹ khép mắt lại chợp mắt.

Tịch Hoan tinh thần lực cường đại, mặc dù là đang say giấc nồng, di động hơi hơi chấn động đều đủ để cô tỉnh táo lại.

Cô nhẹ nhàng vuốt vuốt hai mắt, ấn mở, là một tin nhắn, người phát là Thái Thượng Hoàng Mộ gia, gia gia của nguyên chủ.

"Cháu gái bảo bối, buổi sáng thứ bảy đại khái khoảng tám giờ, Vân Sâm sẽ đi đón con, đừng ngủ muộn nga! Gia gia con yêu nhất gửi."

Tịch Hoan có chút kinh ngạc, nguyên chủ ngày thường đều là tự mình ngồi xe về nhà, lần này Mộ lão gia từ vậy mà cho anh trai nguyên chủ tới đón.....
Àn? Thứ bảy có hoạt động gì trọng đại à?

Hôm nay là thứ năm, cũng chính là hậu thiên.

"Thời gian làm việc kết thúc, thỉnh rời khỏi trò chơi, tắt máy tính." Thanh âm máy tính nhắc nhở đột nhiên vang lên, đánh gãy suy nghĩ Tịch Hoan.

『 Vô Song Thiên Hạ 』 trò chơi này cực kì chú trọng thân thể khỏe mạnh của người chơi, bởi vậy liên thiết lập thời gian vận hành trò chơi chỉ có thể từ buổi sáng 7:00~giữa buổi tối 22:30.

Trình độ nào đó, cũng giải phóng công tác những người thật NPC, không đến mức để bọn họ mọi thời tiết hai mươi bốn giờ đều làm việc.

Tịch Hoan khi về đến nhà gần mười một giờ, cô nhanh chóng rửa mặt, vọt vào tắm liền vào trong chăn đi ngủ, trước khi ngủ để điện thoại di động ở chế độ yên lặng không chấn động.

Thời điểm hơn 9 giờ ngày hôm sau, tiểu ca chuyển phát nhanh đưa khoang sinh đường đến cửa nhà Tịch Hoan, lại giúp cô trang bị đơn giản một chút, mới cầm đơn ký nhận thân nhiên rời đi.

Ăn xong điểm tâm, Tịch Hoan nằm vào khoang sinh đường, bước thứ nhất là chứng nhận thân phận, kiểm tra đo lường xong, mới xuất hiện giao diện đăng nhập trò chơi.

Tịch Hoan không cần động thủ, chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút liền có thể trực tiếp đưa vào mật mã account, bởi vì cô là NPC cho nên trực tiếp lướt qua bước điều chỉnh bề ngoài, tất cả đáng về NPC đều là trang trí thiết kế xong, cùng tính chất điều chỉnh tướng mạo của người chơi bình thường có chỗ khác biệt.

Tiến vào trò chơi, Tô Đất Kỷ như cũ ngồi trên cây đào, nàng chậm rãi mở hai mắt ra, so sánh với nàng dĩ vãng, tựa hồ nhiều hơn vài phần linh khí, càng lộ vẻ chân thực.

Tô Đất Kỷ thả người nhảy lên, vũng vàng rơi trên mặt đất, bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng, chậm rãi đi tới bên hồ, cúi đầu, trong nước phản chiếu ra một dung nhan yêu mỹ lãnh diễm, khoe miệng nhẹ cong, liền một cái cười điên đảo chứng sinh.

Mộ Ngâm Sơ là GM(Người quản lí trò chơi)『 Vô Song Thiên Hạ 』 cho nên quyền hạn có rất nhiều.

Thế giới trò chơi lớn như vậy, nếu như lang thang không có mục tiêu như vậy tìm người, không thể nghi ngờ là mò kim đáy biển.

Còn tốt là có đặc quyền GM, khi muốn tìm người, chỉ cần đưa vào tên của đối phương, liền có thể truyền tống đến bên người đối phương, bất quá cơ hội chỉ có một lần, sử dụng xong liền mất đi hiệu lực.

Đương nhiên, nếu như lần đầu tiên không thành công, lần thứ hai vẫn có thể sử dụng. Không thành công ý tứ chính là người chơi gạch bỏ tài khoản trò chơi vĩnh viễn.

Tịch Hoan tay ở trên hư không nhoáng lên, trước mắt xuất hiện một màn hình, mở ra vị diện truyền tống, đưa vào hai chữ "Phù Tang".

Rất nhanh, dưới chân Tịch Hoan hiện lên một Truyền Tống Trận, chớp mắt liền biến mất khỏi Trụ Vương cung.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Phu nhân của ta là NPC (4)

[Hệ thống] NPC Tô Đất Kỷ xin thêm ngài làm bạn tốt, ngài nguyện ý hay không?

Lúc này, nam nhân nào đó mới vừa tiến vào trò chơi nhìn tin tức hệ thống đột nhiên nhảy ra trước mắt, sững sờ một chút, không kịp phản ứng. Nếu như

là NPC chữ màu đen hẳn còn có thể cảm thấy là người chơi nào đó, nhưng hiện tại "NPC" ba chữ là đồ thăm, đây là một NPC thật sự!

Tịch Hoan đi tới, hồ đuôi phía sau đột nhiên vung hướng thanh y cung thủ, một tay đem hán cuốn trong hồ đuôi, sắc mặt quấy rầy mà..... Uy hiếp, "Đồng ý một chút."

Phù Tang run rẩy đồng ý, tự lẩm bầmr "Đầu năm nay NPC cũng sẽ uy hiếp người sao?"

Tịch Hoan xem xét cấp bậc Phù Tang một chút, cấp 84..... Thật đúng là rất thấp, cấp bậc người chơi『 Vô Song Thiên Hạ 』 bình quân đại khái là cấp 95, giống Công Tử Mặc Bạch đại thân đều khoảng cấp 125.

"Người một thân trang bị lóe sáng thoạt nhìn còn rất có tiền, tại sao cấp bậc thấp như vậy."

Phù Tang: "..... Ta lười a, chơi game lãng phí thời gian, ta thích đem thời gian ra ăn cùng chơi xạ kích."

Tịch Hoan từ trong ba lô lấy ra một cái lệnh thông hành ném cho Phù Tang, "Về sau ta mang người chơi game, đây là lệnh thông hành Trụ Vương cung, hiện tại người lập tức sử dụng ngăn chặn Truyền Tống Trận đi Trụ Vương cung, ta ở kia chờ người."

Cô nói xong, điểm kỹ năng về nhà, hồng quang chợt lóe, liền biến mất.

Thời điểm Tịch Hoan xuất hiện ở ngoài điện, hai thị vệ đeo đao liền vội vàng hành lễ, "Tham kiến vương hậu!"

"..... Miễn lễ." Tô Đát Kỷ tùy ý giơ tay, nàng vừa ly khai phạm vi tầm mắt thị vệ, người sau liền đứng thẳng tắp, mắt nhìn thẳng.

Ngay sau đó, thanh y cung thủ cũng theo đó xuất hiện, từ từ, hẳn vì cái gì nghe lời như vậy?

Tịch Hoan tầm mắt liếc nhìn thanh y cung thủ, ngữ khí hơi hiện vài phần lười biếng: "Đến, chém ta."

Phù Tang: "....." NPC này có phải ngốc hay không?

Mười phút sau.

Phù Tang tay nắm thanh vân kiếm run lên, nhìn Tịch Hoan ngồi ở kim ghế nhàn nhã cắn hạt dưa, ngữ khí oán giận: "Vì mao chém lâu như vậy, mới chém được một phần tư máu."

Hắn nói, lại vung kiếm một chút, thẳng hướng Tịch Hoan đi, chỉ thấy đỉnh đầu nữ tử áo đỏ chậm rì rì mà bay ra mấy chữ phù: -2.

Tịch Hoan: "Đôi thánh nhạc cung thủ xem." Đồng thời, cô đem một bộ quý phục sức trên người cởi ra, ở thời trang trong thành tiện tay đổi thành cung nữ phục bình thường.

Lần này, tiến độ cuối cùng nhanh hơn rất nhiều.

Lại qua mười lăm phút.

"Rốt cuộc kết thúc, mệt mỏi bất tử ta!"

Thời điểm Tịch Hoan nghe được câu này, quanh thân Phù Tang trải rộng một đoàn kim quang, xông thẳng tận trời, thẳng cấp! Thăng ngũ cấp, coi như không tệ.

Cùng lúc đó, kênh Thế Giới nổ tung.

[Thế giới] Hệ thống: Chúc mừng người chơi Phù Tang hoàn thành nhiệm vụ che dấu Trụ Vương cung, đạt được thủ vị thông quan khen thưởng. Phần Thiên kiểm xuất thế, ngày kế tiếp 『 Vô Song Thiên Hạ 』 mở ra một bản đồ thế giới khác: Tây Ma đại lục, kính thỉnh chờ mong!

[Thế giới] Hệ thống: Chúc mừng người chơi Phù Tang hoàn thành nhiệm vụ che dấu Trụ Vương cung, đạt được thủ vị thông quan khen thưởng. Phần Thiên kiểm xuất thế, ngày kế tiếp 『 Vô Song Thiên Hạ 』 mở ra một bản đồ thế giới khác: Tây Ma đại lục, kính thỉnh chờ mong!

[Thế giới] Hệ thống: Chúc mừng người chơi Phù Tang hoàn thành nhiệm vụ che dấu Trụ Vương cung, đạt được thủ vị thông quan khen thưởng. Phần Thiên kiểm xuất thế, ngày kế tiếp 『 Vô Song Thiên Hạ 』 mở ra một bản đồ thế giới khác: Tây Ma đại lục, kính thỉnh chờ mong!

Sau khi hệ thống xoát liên ba câu, kênh Thế Giới lập tức nổ tung.

[Thế giới] Mệnh thiếu người: Lão tử đều đem Đông Thần đại lục đập vỡ, Tây Ma đại lục rốt cuộc mở ra!!!

[Thế giới] Tiên nữ bắt đắc dĩ: Chẳng lẽ trọng điểm không phải là tay mơ Phù Tang này lấy được Thần khí Phần Thiên kiếm sao?

[Thế giới] Soái chết một cái phỏ: Lượng tin tức thật lớn, ta cần yên lặng một chút!

[Thế giới] Thanh xuân cho chó ăn: Lại nói, không phải người chơi cấp 150 trở lên mới có thể tiến vào Tây Ma đại lục sao?

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đề Là Gạt Người* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Phu nhân của ta là NPC (5)

[Thế giới] Mẹ, hấn sờ ta:..... Ta ở Trụ Vương cung được vài tuần cũng không kích phát nhiệm vụ che dấu, thế nhưng một tay mơ lạng yên không một tiếng động mà hoàn thành nhiệm vụ?

[Thế giới] Soái chết một cái phở: Chẳng lẽ chỉ có ta thấy Đất Kỳ phong thái sao? Sườn mặt trên Official Website kia!! Đờ mờ mỹ nhân tuyệt thế a a a!

[Thế giới] Sớm đã giới võng: Lầu trên không phải một mình nguoi.

[Thế giới] Thanh xuân cho chó ăn: Ta vừa mới nhìn một chút, Phù Tang mới cấp 89 a! Không đạt tới cấp 150, hấn như thế nào tiến vào Tây Ma đại lục? Cầu nguoi hảo tâm báo cho!

[Thế giới] Người hảo tâm: Phần Thiên kiếm là Đông Thần đại lục mở ra chìa khoá Tây Ma đại lục, cho nên chủ nhân Phần Thiên Kiếm có thể đi bất kỳ địa phương nào của Tây Ma đại lục.

[Thế giới] Mẹ, hấn sờ ta: Kỳ thật ta tương đối quan tâm Phù Tang hoàn thành nhiệm vụ che dấu thế nào, cấp bậc Tô Đất Kỳ cao như vậy hơn nữa lại có mị hoặc chi thuật, một tay mơ như hấn thế nào vượt qua! Cái này không khoa học!

[Thế giới] Tiên nữ bắt đắc dĩ: Đệ tam mươi bảy kếp, mỹ nam kếp!

[Thế giới] Xấu đến lười kéo tóc: Sắc đẹp quả nhiên là thứ tốt.

[Thế giới] Ngày phòng đêm phòng tra nam khó phòng: Chỉ tiếc nguoi không có.....

.....

Phù Tang thời điểm thể nghiệm qua đánh một ngàn con trâu đạt được một ngàn tấm da trâu đi tiệm tạp hóa đổi mới thăng một nửa kinh nghiệm, giờ phút này cảm giác thăng liên ngũ cấp, quả thực không quá thoải mái!

Nhớ tới tin tức hệ thống, Phù Tang hỏi: "Nghe nói Phần Thiên kiếm là Thần khí, ta làm sao lại thành chủ nhân của nó?"

Hiện tại Tịch Hoan đã xác định hấn thật là lười đến không được, "Vật liệu thứ nhất đổi Phần Thiên kiếm là Cửu Vĩ Hồ nội đan, nguoi vừa mới giết ta, được nội đan của ta, nói vậy trong ba lô nguoi còn có vật liệu khác."

Tò mò bảo bảo lại một lần nữa đặt câu hỏi: "Thế nhưng ta không có lựa chọn muốn đổi Phần Thiên kiếm a."

Tịch Hoan nhìn lướt qua một chữ "từ" cực nhỏ dính đầu thanh y cung thủ, khóe miệng nhin không được kéo nhẹ một chút: "Có phải nguoi khi bắt đầu trò chơi liền chọn hình thức tự động hoán đổi, trừ bỏ thiết lập trò chơi không thể đánh quái cùng PK tự động."

Phù Tang hiểu rõ, "A, nguyên lai là như thế này. Ta đều nói mà, ta lười."

Trợ giúp Phù Tang trở thành đệ nhất đại thần bảng tổng hợp, Tịch Hoan đột nhiên cảm thấy cái mục tiêu này..... Thật là xa xôi.

"Nguoi đem tài khoản trò chơi cùng mật mã cho ta, ta giúp nguoi luyện cấp."

Thanh y cung thủ ngốc lảng một hồi, nói: "Ta lại không biết nguoi, tại sao phải đem tài khoản cho nguoi?"

Tịch Hoan một bộ mặt nghiêm túc: "Vậy nguoi liền theo ta hảo hảo luyện cấp, thỉnh nguoi chăm chỉ một chút được không?"

Nhiệm vụ a nhiệm vụ, hết thầy đều là vì nhiệm vụ.

Phù Tang mặt ngao kiêu: "..... Ta không"

【 Ha ha ha ha..... Cười quật lẫn. GIF】

Tịch Hoan thay đổi tư thế, dù bận vẫn ung dung mà nhìn Phù Tang, "Vậy tại sao nguoi lại muốn chơi trò chơi?"

Phù Tang: "Nghe bạn bè nói thanh y cung thủ trong trò chơi rất vui, mang theo kỹ năng xạ kích rất không tệ, ta vào nhìn xem."

Tịch Hoan nghe nửa ngày, rốt cuộc get trọng điểm của hắn, "Người rất thích chơi xạ kích?"

Thanh y cung thủ tuy không giống bạch y kiếm tiên phiêu dật, lại có một cổ ả vào thái độ đậm nhiên, Phù Tang tuy "ngốc", nhưng thần sắc hắn lại thực bình tĩnh, "Không phải rất thích, là phi thường phi thường thích."

Nghe ngóng, Tịch Hoan trong lòng có so đo.

"Được a, vậy lần sau chúng ta liền đi tìm kỹ năng nhiệm vụ có thể phát huy của người như thế nào?"

"Có thể a. Khi nào?"

Hai người nhìn nhau không nói gì vài giây, sau đó hai đạo thanh âm hoàn toàn khác biệt đồng thời vang lên.

Tịch Hoan: "Ngày mốt ta không rảnh."

Phù Tang: "Thứ bảy ta không rảnh."

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Phu nhân của ta là NPC (6)

Hai bên đều sùng sốt một chút, Phù Tang thân sĩ nói: "Người quyết định đi."

Tịch Hoan không cự tuyệt, nghĩ nghĩ, cô không biết lần này khi nào mới có thể trở về, liền nói: "Cụ thể khi nào ta cũng không rõ lắm, bằng không qua mấy ngày lại nói, chờ ta đem sự tình xử lý tốt, lại tới tìm người."

Phù Tang: "Tốt." Thanh y cung thủ bỗng nhiên đứng vài giây, "Đi Từ Đàng Hải xem hay không?"

Mục tiêu nhiệm vụ của cô chính là Phù Tang, Tịch Hoan không lý do cự tuyệt: "Có thể nha."

Phù Tang triệu hồi tọa kỵ của mình, một con Cừu Trảo Kim Long thân hình nhỏ xinh, không có bất kỳ khí thế kinh sợ gì, thoạt nhìn chính là xuẩn manh xuẩn manh, nhưng mỗi một khối vảy của nó đều như thần kim đúc thành, có được kim loại lạnh lẽo cùng dày nặng, cho tiểu Kim Long thêm vài phần cảm giác tôn quý.

Tọa kỵ sùng vật trong『 Vô Song Thiên Hạ 』 đều có nhân cách hóa cảm xúc, người chơi nếu tới cấp bậc nào đó, tọa kỵ cũng có khả năng huyền hóa trưởng thành.

Đây chính là công nghệ cao game thực tế ảo, không có gì không có khả năng.

Tịch Hoan: "Ta muốn biết, một khối vảy này có giá trị bao nhiêu tiền?"

Cừu Trảo Kim Long thân chấn động:..... Ta chỉ là cái bảo bảo.

Phù Tang hơi trầm tư, không cảm thấy lời Tịch Hoan có gì không ổn, trả lời: "Một khối vảy đại khái có thể bán một vạn kim, hiệu cảm đồ Lạc Thủy có thu."

Trong trò chơi một vạn kim tương đương với hiện thực một vạn RMB*.

*RMB là viết tắt của RENMINBI, đây là đại diện cho đồng tiền của người dân Trung Quốc.

Cừu Trảo Kim Long: Anh anh anh, các người có thể đừng vân đạm phong khinh thảo luận vấn đề đem vảy ta cầm đi bán như thế hay không? Σ(°△°|||)

[Hệ thống] Người chơi Phù Tang mời ngài cùng cười, ngài có nguyện ý hay không?

Tịch Hoan lựa chọn đồng ý, thân ảnh màu đỏ nháy mắt xuất hiện trên lưng Cừu Trảo Kim Long, mà Phù Tang từ sau lưng đem cô vòng ở trong ngực, nghiêm nhiên là tư thế gắn bó thắm thiết.

Game thực tế ảo thật tới trình độ nào? Chính là giờ phút này Tịch Hoan có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể từ Phù Tang truyền đến, không giống thường nhân ẩm áp như thế, mang theo một chút hàn ý, còn có nhẹ nhẹ nhiệt khí hồ ở bên tai, thanh âm thanh y cung thủ gài trong gang tấc, tựa như châu ngọc lăn xuống bàn, thanh minh uyển dương.

Mà giờ khắc này kênh Quân Lâm bang phái.

[Bang phái](Trưởng lão) Ôn nhu thích khách: Mọi người, mau ra đây! Có cái tin tức động trời.

[Bang phái] Quốc dân nữ thần kinh:..... Cùng nữ nhân nào sinh nhiều như vậy mà nện?

[Bang phái] Ôn nhu thích khách: Lão bà, ghen hoài nghi ta thiệt tình, trong lòng ta chỉ có ngươi, không có người khác ~

[Bang phái] Một lời không hợp liền giới vũ: Thích khách một ngày không tú ân ái da liền ngứa có phải hay không? Cái gì tin tức động trời, mau nói!

[Bang phái] Văn nhả lưu manh?:

[Bang phái] Ôn nhu thích khách: Lão đại đoạt phụ nữ có chồng!

[Bang phái] Quốc dân nữ thần trải qua: Cái gì?

[Bang phái] Bá đạo địa chủ yêu ta: Mới vừa online, làm sao lại thấy tin tức kinh thiên như thế! Thật hay giả, phụ nhân nào?

[Bang phái] Ôn nhu thích khách: NPC Tô Đất Ký! Chồng của nàng không phải là Trụ Vương sao?

[Bang phái] Một lời không hợp liền giới vũ:.....

[Bang phái] Văn nhả lưu manh:.....

[Bang phái] Bá đạo địa chủ yêu ta:.....

[Bang phái](Phó bang chủ) Phù Tang: Các ngươi rất nhàn?

[Bang phái] Quốc dân nữ thần kinh: Ha ha, lão đại, hôm nay làm sao rảnh vào bang phái kênh.

[Bang phái] Một lời không hợp liền giới vũ: Mới vừa online, đang chuẩn bị làm nhiệm vụ.

[Bang phái] Văn nhả lưu manh: Không có thực nhân, vì xây dựng bang phái nỗ lực.

[Bang phái] Bá đạo địa chủ yêu ta: Vội vàng kiếm tiền!

Bang chủ Quân Lâm là bạn tốt Phù Tang, tuy rằng Phù Tang là nửa đường thêm vào, nhưng hấn trong bang phái uy nghiêm rất cao, càng sâu, có người phát hiện nhóm người này trong hiện thực đều nhận thức, cho nên thường xuyên đồng dạng vui đùa không ngưng lẫn nhau như thế.

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Ngươi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Phu nhân của ta là NPC (7)

Sau khi Phù Tang xuất hiện, bang phái kênh lập tức an tĩnh hơn rất nhiều, ngẫu nhiên nảy ra tin tức cũng là có quan hệ với nhiệm vụ, cũng may không còn bất quái, Phù Tang không xen vào nữa.

Từ Đẳng Hải ở Trung Nam Đông Thần đại lục, tụ cư một đám có thương tâm, các đại chủng tộc NPC quá khứ thống khổ. Mà hồi ức thống khổ bi thương này có thể lấp trong chai đầu nhập vào biển, Từ Đẳng Hải sẽ đem những hồi ức đó tính lợc.

Từ Đẳng Hải là địa phương người chơi thích đi nhất, nơi này nhiệm vụ không phức tạp, mặc dù độ khó cao chút, nhưng khen thưởng phi thường phong phú.

Tịch Hoan từ trên Cửu Trảo Kim Long nhảy xuống, tầm mắt quét một vòng trước mắt, "Ta mang ngươi đến xoát mặt, chỉ cần đi một vòng, nhiệm vụ Từ Đẳng Hải liền có thể kết thúc."

Lần thứ nhất bị người tráo, đối phương vẫn là NPC.

Phù Tang có chút ngốc, "A tốt."

Mười phút sau, quanh thân Phù Tang trải rộng một đoàn kim quang lấp lánh, xông thẳng tận trời, tựa như thiên địa tương liên trụ trời.

Phù Tang đồng học hoa lệ bị NPC Tô Đất Kỷ bao lại một lần nữa thăng cấp, từ cấp 89 xông thẳng cấp 100! Thăng suốt 11 cấp, một đạo lại một đạo kim quang, lóe mù mọi người.

[Phụ cận] Bắc Minh có cá tên là hiền: A ta 24k hộp kim titan mất chó! Đau quá!

[Phụ cận] Sớm đã giới vông: Nếu như ta không nhìn lầm, tay mơ này cứ đi một vòng như thế..... Thăng cấp?

[Phụ cận] Muội đừng sợ, ca là người tốt: Nắm thảo, trò chơi này còn có thể chơi như vậy?

[Phụ cận] Mẹ, hấn sờ ta: Ta muốn biết nữ từ áo đỏ kia bên cạnh Phù Tang là ai? Trong Vô song thiên hạ không có chức nghiệp nào mặc đồ đỏ đi?

[Phụ cận] Soái chết một cái phở: Nha! Là Tô Đất Kỷ!! Đợi ta đi giọt lóe sáng giọt mắt lộ, nghiêm túc xem xét, mẹ nó thật là Tô Đất Kỷ!! Nữ thần thật đẹp! Bút tâm~

[Phụ cận] Muội đừng sợ, ca là người tốt: Người được nồng đậm hương vị jq trong không khí~

[Phụ cận] Soái chết một cái phở: Hâm mộ Trụ Vương, hâm mộ Phù Tang, hâm mộ Trụ Vương, hâm mộ Phù Tang.....

[Phụ cận] Bắc Minh có cá tên là hiền: Bốn cá cũng chuẩn bị đi câu dẫn một vị mỹ nữ NPC! Có tổ chức thành đoàn thể không?

Phù Tang tự nhiên cũng nhìn thấy tin tức phụ cận, nghiêng đầu nhìn Tịch Hoan.

Trụ Vương cung Tô Đất Kỷ, cấp 180, quét ngang Đông Thần đại lục.

Đây là official website đánh giá nàng.

Cho nên..... Trong trò chơi xoát mặt xác định không phải bật hack sao?

Tịch Hoan quay đầu trong nháy mắt, Phù Tang hơi có chút chột dạ đột nhiên rút đầu, nhìn về phía nơi khác, bên tai là tiếng nữ tử nhàn nhạt nói: "Từ Đẳng Hải có một chỗ Âm Sương rừng rậm, chúng ta tới so xạ kích, xem ai bắt được con mồi nhiều."

Nhiệm vụ Âm Sương rừng rậm, chỉ cần bắt hai ngàn tám da thú, liền có thể từ An Á bà bà đạt được một cái khen thưởng ngẫu nhiên.

Bởi vì là ngẫu nhiên khen thưởng, hơn nữa cũng không có nhiệm vụ yêu cầu NPC khác cần từ An Á bà bà cái gì, cho nên đánh hai ngàn tám da thú, bình thường không có người chơi đi làm, không ai nhàn nhức cả trứng có tinh lực như vậy.

Phù Tang cũng không biết muốn đánh hai ngàn tám da thú, đây trong đầu hấn đều là thi đấu xạ kích, liền vui sướng mà đáp ứng.

Thăng đến sau khi bị hổ, cả người hấn đều sụp đổ!

Bất quá kỹ thuật xạ kích của Tịch Hoan khiến hấn lau mắt mà nhìn.....

Kim sắc vũ tiễn mang theo ngọn lửa thiêu đốt, lấy khoảng cách tốc độ xuyên thấu tìm ba con ma thú, tốc độ kia nhanh như quỷ mị, tuy rằng thời gian khác biệt, nhưng vũ tiễn kia như có người dẫn dắt, xuyên qua một con lại một con, cuối cùng rất có lực xuyên thấu bắn vào trong thân cây, nhìn trong ba lỗ đối phương da thú càng ngày càng nhiều, ý chí chiến đấu của Phù Tang bị kích thích.

Hấn lười đến chỉ đứng tại một vị trí xạ kích, lúc này cũng sẽ ở trong tối sương xuyên qua rừng rậm, truy tìm con mồi.

—————*Edit by Bách Lý Thiên Nhã*

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đầu Là Gạt Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Phu nhân của ta là NPC (8)

Trong sương tối rừng rậm gặp được nam nữ chủ, đây là ngoài dự liệu của Tịch Hoan.

Tục ngữ nói oan gia ngõ hẹp, hơn nữa nhiệm vụ không có chuyện gì liên quan đến hai người này, cô cũng không muốn gặp bọn họ.

Chính là, Phù Tang mang cô theo nghe góc tường là chuyện như thế nào?

Phù Tang lôi kéo cánh tay Tịch Hoan, hai người núp sau đại thụ, ngay sau đó hần đề thấp thanh âm của mình nói, "Nam nhân kia ta nhận thức, từ nhỏ đến lớn là đối thủ một mắt một còn."

Mày Tịch Hoan nhếch lên: Hay là vị bên người cô này chính là phản diện? Hay là nói đối thủ một mắt một còn này là tương ái tương sát cơ hữu tốt?

Cô tùy ý cong cong môi, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Cách đó không xa.

Công Tử Mặc Bạch đứng ở đèn treo lung dưới tàng cây, cánh hoa nhỏ màu trắng rơi trên đầu vai của hần, bạch y theo gió phiêu động, tính cả cánh hoa trên mặt đất cuốn lên cùng nhau, dung nhan tinh xảo bị bóng cây che phủ có vẻ mông lung mộng ảo, một đạo âm sắc mát lạnh từ miệng hần tràn ra, "Tôi ngày mốt 8 giờ rưỡi, là hôn lễ của Phó bang chủ Sáng Lập Thần Thoại [Ngạo Thế Cửu Thiên] cùng bang chủ Nguyệt Hạ Các [Nguyệt Hạ Độc Chước], người đi đoạt thân."

Sau khi Hà Dĩ Vi Như nghe xong lời này phản ứng đầu tiên là: "Nguyên lai đại thần người..... Là người ái mộ Nguyệt Hạ Độc Chước sao?"

Công Tử Mặc Bạch: "Không phải."

Dung nhan thanh lệ vô song của Hà Dĩ Vi Như hơi giật mình, nhẹ nhàng nghiêng đầu, ngữ khí mang vài phần trêu ghẹo: "Kia..... Là Ngạo Thế Cửu Thiên?"

Công Tử Mặc Bạch ghen lại, Hà Dĩ Vi Như tựa như thấy được ánh mắt khinh thường của đại thần: "..... Mắt ta không có mù."

Nói thật, có thể cùng nam chủ có liên quan cô ta sẽ không cự tuyệt, mục tiêu của mình còn không phải là công lược nam chủ sao, Hà Dĩ Vi Như ngẩng đầu, gật đầu thật mạnh: "Thành giao."

Quan hệ ở hiện thực của cô ta cùng nam chủ tính không tồi, chỉ cần trong trò chơi nỗ lực hơn, khoảng cách hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhanh thôi.

Mà nữ chủ Mộ Ngâm Sơ, dưới cô ta có ý thiết kế, đã cùng nam chủ quan hệ xa cách rất nhiều, cô ta tạm thời không cần lo lắng.

.....

Ánh mắt Tịch Hoan nhẹ lóe, suy nghĩ bay lộn bên tai truyền đến tiếng Phù Tang lẩm bẩm tự nói: "Gia hỏa này vì cái gì muốn cướp thân? Chẳng lẽ bởi vì chán ghét Nguyệt Hạ Độc Chước sao?"

"Người không phải là bởi vì Công Tử Mặc Bạch mới đến Vô Song Thiên Hạ đi?" Tịch Hoan rất hồ nghi nhìn về phía hần, Phù Tang ngẩng đầu, biểu tình nhàn nhạt không nói tiếp, chung quanh đột nhiên lan tràn sương mù che khuất khuôn mặt của hần, cùng khóe miệng giương lên một mặt châm chọc.

Cơ hồ là trong nháy mắt sương mù nổi lên, Tịch Hoan đột nhiên bắt lấy cánh tay Phù Tang, lẳng không bay lên.

Động tác cực nhanh, Phù Tang bừng tỉnh phản ứng lại, "Đã xảy ra cái gì?"

Tịch Hoan âm thanh lạnh lùng nói: "Chung cực BOSS Âm Sương rừng rậm ra tới."

Cho nên nói, gặp được nam nữ chủ quả nhiên không có chuyện gì tốt.

Phù Tang hứng thú hưng hực lấy cung tiễn ra, một bộ tư thế muốn chiến đấu, "Đến đây đi!"

Tịch Hoan một phen đề lại cung tiễn trong tay hần, ý vị thâm trường nói: "BOSS này lấy cấp bậc của người đánh không chết, ta không muốn bởi người đi U Minh Tư uống trà."

"Người không phải là muốn trốn đi?" Phù Tang đột nhiên tròn to mắt, thật là kinh ngạc nhìn chằm chằm Tịch Hoan.

BOSS Tô Đất Kỳ quét ngang tất cả Đông Thần đại lục, thế nhưng muốn chạy trốn! Nói ra ai sẽ tin?

Tịch Hoan mang theo hần ngừng trên mặt đất nơi xa không bị sương mù bao phủ, cử động này, hoàn toàn bại lộ trước mặt Công Tử Mặc Bạch cùng Hà Dĩ Vi Như, người trước không có phản ứng gì, người sau phản ứng tựa hồ khẩn trương hơn chút, "Là nàng."

Thực mau, một Đẳng Xà lấy tốc độ che tai không kịp từ phía dưới lá rừng về phía đám người Công Tử Mặc Bạch, cả người Đẳng Xà là vậy đen, toàn thân tràn ngập sát khí, ánh mắt lạnh băng màu đỏ đậm, làm như thái độ cuồng bạo.

Công Tử Mặc Bạch từ tay trống rỗng lấy ra một thanh kiếm, trực diện đón nhận Đẳng Xà màu đen.

—————Edit by Bách Lý Thiên Nhã

Bạn đang đọc truyện *Ôn Nhu Nam Phụ Đều Là Gạt Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.